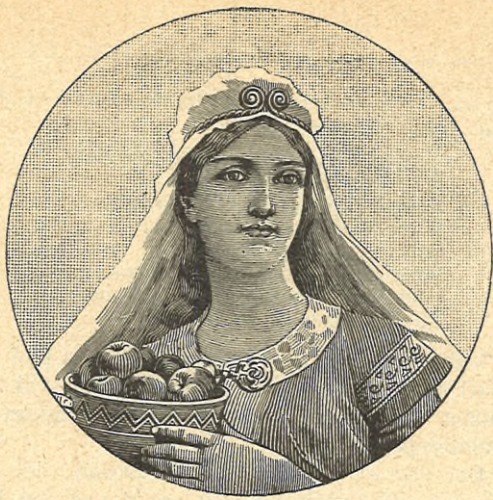

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET

N:r 13 (796).

LÖRDAGEN DEN 29 MARS 1902.

15:DE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR:	UTGIFNINGSTID:	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE:	BYRÅ OCH EXPEDITION:	KOMMISSIONÄRER
IDUN KR. 6:—	HVARJE LÖRDAG.	FRITHIOF HELLBERG	KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR.	ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR.
IDUNS PRAKTUPPLAGA » 8:—		TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3.	ÖPPEN KL. 10—5.	
IDUNS MODETIDN. MED PL. » 5:—				STOCKHOLM
IDUNS MODETIDN. UTAN PL. » 3:—	LÖSNUMMERPRIS: 10 ÖRE.	REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.

CARL RUPERT NYBLOM.

HELENA NYBLOM, FÖDD ROED.

PORTRÄTT, TAGNA FÖR IDUN I PROFESSOR OCH FRU NYBLOMS HEM I STOCKHOLM AF HOFFOTOGRAFEN A. BLOMBERG.

CARL RUPERT OCH HELENA NYBLOM.

I ETT HUS mådt för Johannes kyrka, på nedra botten, med utsikt åt en liten i stadskvarteren nog så sällsynt trädgård finnes ett hem, öfver hvilket hvilar en sällsynt förening af skönhet och trefnad, af ästetisk smak och hjärtevärm — af Italien och Danmark! Det är »Carlinos» och Helene Roeds hem på äldre dagar, men det är fullt af solskensminnen från den tid, då de möttes å Italiens klassiska mark och knöto ett band för lifvet.

Mina minnen från detta hem — d. v. s. af dessa människor och af de föremål de samlat kring sig och gjort till ett med sitt hem — äro dock ej knutna vid Johannisgatan i Stockholm. De söka sig hän till 1870-talets Upsala, till Östra Ågatans s. k. »vershus»; de äro förknippade med hågkomsten om hur en ung student med hjärklappning uppsökte sin blifvande hufvudlärare, men icke alls fann det så farligt; med minnena om trefliga och välvilliga »tentamina», under hvilka det kunde hända att någon liten ungdom tittade in och satte tentanden i godt humör; med erinringar om små kollokvier med upsaliensiska »ästeter» från 1870-talet — några nu bortgångna ur lifvets strid och äflan, andra verkande på skilda platser i vetenskapens, museiväsendets, undervisningens och litteraturens tjänst, kort sagdt minnen af skönhetskärlek, vänskap, trefnad. Som det gått mig har det gått släktled efter släktled af Upsalas ästetiskt intresserade ungdom från 1860-talets mitt till in emot 1890-talets slut, som i Carl Rupert Nyblom ägde sin korag.

I dessa dagar fyller vår käre lärare — och på samma gång vår trofaste och hjärtegod kamrat — 70 år!

Men trots detta är han alltjämt ung till sinnet, lifligt intresserad för de skönhetsintryck, som i dikt, i bildande konst och musik möta hans känsliga sinne. Ty en sällsynt mångsidigt anlagd ästetisk natur, famnar han alla de sköna konsternas uttrycksformer.

Carl Rupert Nyblom är född i Upsala den 29 mars 1832. Farfadern var finsk soldat från Tenala, nära Hangö, och dog under 1809—10 års krig, då hans son, Nybloms far, var liten pojke. Denne, som idkade skradderiyrket, bosatte sig i Upsala, där han blef en aktad borgare och bl. a. valdes till rådman. Modern hette Anna Johanna Lundin.

Vid åtta års ålder kom den vakne och liflige pojken in i Upsala katedralskola, där han stannade i tio år. Bland lärare här nämner han särskildt med tacksamhet sedermera professorn i latin, P. J. Pettersson, hvilken bl. a. handledde hans försök att skriva latinsk vers och äfven medverkade till att dana det säkra formsinne för svensk vers som kännetecknar C. R. N. Ynglingen erhöll också det s. k. Tranérska stipendiet, hvarmed under skoltiden följde skyldigheten att producera 400 latinska vers om året, något hvori Nyblom excellerade, ända därhän att han fick rykte om sig härför i vittra kretsar*.

Kort efter sin 1850 aflagda studentexamen erhöll Nyblom en kondition hos bruksägaren Rönqvist å Åkers bruk, där han stannade större delen af de följande fyra åren, en tid som för hans utveckling vardt af största betydelse. Tidigt hade han blifvit moderlös, men han kom nu under en rikt begåfvad kvinnas moderliga inflytande. Fru Rönqvist, dotter af den bekante brikollisten och kungl. teaterdirektören Pehr Westerstrand, tog på det älskvärdaste sätt sig af den lofvande ynglingen; i detta hem grundlades

* »Nyblom — det är ju den skicklige latinaren,» skrifer Beskow i ett bref till Böttiger 1853.

hans mångsidiga ästetiska bildning, tidens litteratur studerades, musik odlades flitigt och äfven sinnet för bildande konst väcktes. Dessutom sysslade den unge informatorn med poesi. Redan i »Rektoristföreningen» i katedralskolan hade han till kamraternas glädje och beundran bragt sånggudinnan sina offer. Och en vinterdag 1853 nådde till Åkers bruk underrättelsen, att den tjuguetårige studenten blifvit pristagare i Akademien för sin dikt Arion (det framgår af bref från Beskow till Böttiger, att det var på Atterboms och B. E. Malmströms förslag som dikten prisbelönades).

Åren 1854—56 fullbordade Nyblom sina gradualstudier i Upsala under lärare som ästetikern B. E. Malmström, den förträfflige latinaren Zedritz — på sin tid en typisk representant för studentlifvet, öfver hvilken Nyblom skrifvit en vacker minnesdikt, — greken Sponberg, filosoferne Boström och Ribbing. År 1857 blef han filosofie doktor, efter att hafva försvarat en afhandling om det komiska och dess förhållanden till humorn, och efter någon tids ny kondition å ett gods i Sörmland samt ett års lärareverksamhet vid Upsala elementarskola kallades han till docent i ästetik och fick därmed sitt lefnadskall bestämdt.

Nyblom var under dessa år — årtiondet efter juvenaltiden — Upsalastudenternas själfskrifne målsman vare sig det gällde att i bunden form vid officiella tillfällen tolka allvarliga känslor eller att i glada lag, ej minst i Samfundet S. H. T. låta skämtet spela. I en poetisk kalender *Qvartetten*, som utkom 1855, offentliggjorde Nyblom tillsammans med C. G. Strandberg, Sander och Rob. v. Krämer ett fång dikt; år 1858 utgaf han sina tolkningar af Moores Irländska melodier och år 1860 utkommo i en slätlig volym hans »Dikter». De rymde den prisbelönta »Arion» — en dikt som på ett äkta poetiskt sätt tolkar den vackra myten om huru den lesbiske sångaren tack vare Apollo räddas undan de dolska sjömännen, som rufva på hans undergång; vidare ett på motiv från Thomas Moore utspunnet irländskt epos Fionnuala och slutligen ett antal känsliga och formköna dikter, för hvilka den fransia och enkla lyrik, som skaldes af Moores, Runebergs och Bernhard Elis Malmströms art alstrat, tjänat som mönster; den rena diktionen bar till fylles vittne om att den unge skalden gått i antikens skola. Samtidigt gjorde sig Nyblom med sin vackra tenorröst och sin musikaliska smak gällande inom »det sjungande Upsala». Särskildt var han en af O. D:s bästa krafter och skötte bl. a. under en lång följd af år »Magisterns» stämma i »Gluntarne».

Den lofvande unge ästetikern erhöll år 1861 riksstatens resestipendium; detta jämte en vängåfva från en Norrköpingsmecenat, fabrikör J. Arnberg, satte honom i stånd att företaga en färd till alla unga skönhetsvänners paradis: Italien. Först — sommaren 1861 — styrdes dock kosan till Frankrike, och i dess hufvudstad tillbragte han ett halfår, hvars litterära resultat blef hans skrift *Konststudier i Paris*, innehållande reflexioner öfver hvad han studerat af äldre och nyare målarekonst. Därefter kom han till Rom, där 1862 för honom blef ett år af strängt arbete i konststudier, men ock af glädje och svärmeri. En dag på nyåret, då han satt å »Quattro Nazioni» tillsammans med sin vän, den danske tonsättaren Peter Heise, inträdde en äldre man med en förtjusande ung flicka. Det var den praktige danske målaren Jörgen Roed, en af den sunda danska konstens stödjepelare, »den mest genombildade hellen i sin smak och själländare i sin konst», med sin då 18-åriga dotter Helene. På sydländsk botten blifva nordbor snart bekanta och vänner. Carl Rupert Nyblom och Helene Roed blefvo mer

än så. Ty som Kristian Richardt sjöng i en dikt vid deras bröllop.

»Ingen Snaps hos Oldtids Aander,
Ikke hundrede Madonner
Stilled Hjertets skjulte Vaander,
Hans Madonna var alt *hun*.
Selv i vico Galinaccio,
Hvor han væded sin mustaccio,
Flød hans Længsel con un baccio
Til Helene hver en Stund.»

Vid en färd till Albanerbergen i mars blef det klart mellan de unga tu, och nästa vår, vid Nybloms hemresa öfver Köpenhamn, eklaterades trolofningen.

Det var ett resultat af Romresan; det för lifvet betydelsefullaste. Ett annat var den förträffliga bok, *Bilder från Italien* af Carlinio (1864), hvori Nyblom samlat och omarbetat de resebref han förut hemsändt till Nya Dagligt Allehanda. Boken tillhör våra aldraförträffligaste reseskildringar; den är buren af en frisk och insiktsfull syn på lif och konst; dess framställningssätt är alskvärdt och intagande, och genom hela boken klappar en frihetsälskande nordbos sympati för Italiens enhet och frihet. Arbetet rönt stor framgång och utkom senare i en andra upplaga (1883), det har äfven blifvit öfversatt till danskan. För en resenär till konstens förlofvade land är det ännu alltjämt en utmärkt reskamrat, ej minst för den som vill jämföra det nutida Rom med Rom för fyra årtionden sedan.

År 1863 var Nyblom åter i hemlandet och hösten påföljande år firades bröllop i det gamla Sorö. Skalder som Ploug och Richardt hade strängt sina lyror. Så redde de unga tu sitt bo i Upsala under de ringa villkor, som erbjudas en docent, till på köpet i ett ämne som ej är tvångsämn. Men med friskt mod grep Carl Rupert Nyblom verket an. Bl. a. började han utgifva en tidskrift, *Svensk Litteraturtidskrift*, i hvilken ånyo den upsaliensiska vetenskapliga världen fick det litterär-kritiska organ, som den länge saknat. Själfr var Nyblom under de fyra år han redigerade tidskriften dess främste litteraturkritiker, och offentliggjorde äfven där flere intressanta ästetiska uppsatser; vid sidan af honom verkade främst Klockhoff och Hans Forssell, vidare Wikner, Flodman, Gödeke, von Bergen; då unga krafter, alla nu bortgångna ur tiden. Dessa namn peka hän emot en krets — Namnlösa Sällskapet, — de »nio signaturernas» samfund, som bildats i Upsala under Nybloms frånvaro, men som vid hans återkomst skyndade att invälja honom; han efterträdde Dietrichsson såsom »den äldre» bland den unga skaran af skönandar. Han fortfor äfven själf att odla poesi och år 1865 utgaf han sin andra samling, *Nya Dikter*, framlockade, som han sjunger, af »kärlekens sol», eller af söderns sol, stundom af båda i förening. Sådana som »Att vara två» (»En är bra, men bäst är två»), »Tjugu år», »I det nya hemmet»; eller som »Svenska flaggan i Livornos hamn», »San Marcos lejon» o. a.

I midten af 1860-talet timade en för Nybloms framtid viktig tilldragelse: hans käre lärares, B. E. Malmströms frånfalle; därmed följde förordnandet att upprätthålla professuren; och sedan han såsom professorspecimen utgifvit sin afhandling *Om innehåll och form i konsten*, i hvilken han, efter en kritisk redogörelse för olika åskådningar, själf närmast slöt sig till formästetiken, sådan den Herbartska skolan (med Zimmermann) utvecklade den, utnämndes han 1867 — 35 år gammal — till professor i ästetik, litteraturhistoria och konsthistoria. Såsom sådan uppehöll han i trettio år denna omfattande lärostols undervisning. Hade han i sina »specimina» mest rört sig på den filosofiska ästetikens fält, så ägnade han däremot sin lärareverksamhet, i anslutning till tidens riktning, åt mera empiriska områden: den utländ-

ska poesiens och de bildande konsternas historia. I det senare ämnet var hans verksamhet i viss mån banbrytande, ty en så sakkunnig och intresserad lärare i konsthistoria hade icke förut talat från ett svenskt universitets kateder; alldeles särskildt var hans framställning af arkitekturhistorien, som tillhör ämnets svåraste partier, mönsterfull.

Nyblom var i det hela en utmärkt föreläsare och en föreläsare, af hvilken man lärde något. Han talade i allmänhet »fritt» — endast med ledning af sina anteckningar — och förstod i sällspord grad att intressera sina lärjungar för ämnet. Han lade stor vikt vid att de skulle lära sig skilja hufvudsak från bisak, och i denna riktning gick ock hans råd till dem, att då de läste en bok, alltid göra det »med pennan i hand» för att anteckna det viktigaste. Med allt skäl vitsordar den bland hans lärjungar, som blef hans efterträdare, Henrik Schück, i en tillägnan till Nyblom dennes »väckande och lifliga föredrag, det konstnärliga och friska i hans personlighet och hans förmåga att känna med ungdomen». Ty det var ej minst detta som lät oss älska både honom och hans ämne, att läraren, om han än höll på data och fakta, aldrig blef pedant, alltid var student bland studenter och lika intresserad för ämnet som den nykomne novisen.

För Nyblom såsom lärare var det viktigaste att väcka lärjungarnes håg. Sedan lät han dem fördomsfritt följa den väg denna håg visade enhvar. Själft utbildad under den filosofiska ästetikens glansdagar, tog han intryck af den nya tiden och anlade gärna historiska synpunkter. Och långt ifrån att yrka på, att det, som varit »godt latin» i hans ungdom, fortfarande skulle vara afgörande, glädde han sig åt om en lärjunge visade sig vilja använda nya metoder — speciellt historiska (exempelvis arkivstudier) eller filosofiska — för ett ästetiskt ämne.

Sin litterära verksamhet fortsatte han vid sidan af sitt ansträngande arbete för professuren. Så tillkommo en efter annan af de Estetiska studier, hvilka Nyblom utgivit i tre samlingar (1873 och 1884) och där han behandlat ämnen af skiftande art; biografierna öfver A. F. Lindblad, Adelcrantz och Scholander (i Sv. Akademiens Handlingar) och den likaledes där offentliggjorda afhandlingen om Skönhetslärans hufvudbegrepp; flere arbeten i konsthistoria såsom text till konstverk o. s. v. På det rent skönlitterära området utkom år 1870 *Vers och prosa*, där Nyblom bärgat åtskilliga af sina visor och skämtdikter från äldre dagar (t. ex. den hurtiga, af honom själf tonsatta »Grindpojken») tillika med alster från nyare tid; år 1871 hans öfversättningar af Shakespeares sonetter; år 1876 dels hans Valda dikter, där man bl. a. återfann hans präktiga minnesdikt öfver Sjöfnhielm, en fullödig poetisk karaktärsstudie, och dels hans rika urval af Dikter från främmande länder. Äfven tolkades flera af de amerikanske humoristernas poesiverk. I sin poesi som i sin ästetik var Nyblom en motståndare till den tomma formalismen, »den ledsamma idealismen», som härskat årtionden förut hos de stores franska epigoner; han häfdade »den sunda realismens», den enkla naturlighetens rätt i dikten:

»Drömmens värld är icke sångens,
Lifvet själft är poesi . . .»

sjöng han engång, liksom han i sitt inträdestal i akademien öfver Fries (1879) häfdade skaldens plikt att, liksom naturforskaren, främst studera lif och verklighet, hvilket icke hindrade att han senare gjorde front mot naturalismens öfverdrifter, då den missbrukade naturens namn för oblyga framställningar (direktörstalet 1884).

Mycket, ej odeladt angenämt arbete nedlade Nyblom såsom ledamot af Upsala domkyrkas ombyggnadskommitté. Han hade i en promotionsdikt 1877 uttalat den önskan, att den gamla kyrkan måste uppstå ur seklernas aska och som fordom »sträcka sina spiror mot himlens blå». Väl skedde ej ombyggnaden i allo efter hans önskan, men under utförandet stod han ofta bi med sitt kloka och sakkunniga råd. Bättre än han känner ingen den gamla Upsaladomens historia, dess alla vinklar och vrår. I den s. k. restaureringsfrågan intager han en »centerståndpunkt», som han själf nyligen uttryckt så, att den rätta principen är lika långt aflägsnad från ett pedantiskt fasthållande vid en historisk stils ur verkligheten utsondrade skema, det där upphöjts till ett abstrakt ideal, som från den fanatiska konservatism, som förklarar hvarje spår af en gångens verksamhet, äfven den lumpnaste och oskönaste, helig och oantastlig.

År 1897 tog Nyblom sitt afsked; hösten 1898 flyttade han till hufvudstaden att där njuta sitt »otium cum dignitate». Dock — otium är icke rätta ordet; han är ingen »hvilans» man.

De som hålla före, att allvarlig, dugande verksamhet ovillkorligen bör framträda i ett trumpet eller tråkigt hölje, för att vara riktigt »comme il faut» — och de äro tyvärr många i vårt land — ha kanske litet svårt att förstå att bakom Nybloms glada personlighet och sällsynt älskvärda umgängessätt gömmer sig en arbetare som få. Vi, som känna honom närmare, veta, att han burit en tung arbetsbörda, att nattlampan ofta fått brinna, på det att han skulle medhinna olikartade litterära arbeten. Ej heller nu har han sagt arbetet farväl; han är alltjämnt flitigt sysselsatt, än med arbete för Svenska akademiens handlingar — f. n. en minnesteckning öfver Fredrika Bremer — eller för Akademiens Nobelinstitut, än med någon uppsats i Posttidningen, hvars konstanmätlare han varit under ett par årtionden, därvid han med medfödt och odladt konstsinne och mycken fördomsfrihet yttrat sig om dagens skiftande konstföreteelser.

Många vänliga tankar — främst från talrika lärjungar öfver alla Sveriges bygder — riktas i dag till den gamle och dock så ungdomlige professorn — den borne ästetikern.

*

Det vore omöjligt att tala om Carl Rupert Nyblom, utan att med några ord erinra om henne, som varit ledsagarinnan ej blott i lifvets alldagsvärf, utan ock i hans lefnads kall och i så många gemensamma intressen. Helena Nyblom hade dock kraft sin egen artikel, och om hon i dag, på sin makes sjuttioårsdag, behandlas såsom »staffagefigur», så sker det på hennes egen uttryckliga önskan, att ej säga befallning. Eljes vore mycket att säga om denna rikt begåfvade natur, som vuxit upp i en krets, där på 1850—60-talen de mest ästetiskt bildade personligheterna i »Nordens Aten» sammanträffade och som till sitt nya hemland medfört så mycket af det goda och älskvärda, som kännetecknar hennes moderland, framför allt vaken skönhetskänsla, rikt hjärtelag och känslig humor.

Dessa egenskaper hafva ock uppenbarat sig i hennes författareskap. »Noveller af H.», som allt från 1870-talet framträdde i Ny Illustrerad Tidning och sedan samlades i bokform, vunno sympatier hos den läsande allmänheten, — de slöto sig väl närmast till den novellstil, för hvilken Paul Heyse var mästaren. Snart blef det bekant, att författarinnan till dessa omtyckta noveller, som ursprungligen offentliggjordes å svenska, var en danskskrifvande professorsfru i Upsala.

Till de fyra samlingarna »Noveller» slö-

Kungl. Hofboktryckeriet Iduns Tryckeri Aktiebolag

12 Stora Vattugatan 12

Affärstryck såsom Aktier, Obligationer, Priskuranter, Cirkulär, Plakat, Affischer, Fakturor, Räkningar m. m. m. m.

FÖRSTKLASSIGT ARBETEI

BILLIGA PRISERI

to sig senare »Kvinnöden» (1888) och »Dikt och verklighet» (1890). De hafva äfven utkommit idanska upplagor. Äfven som dramatiker har hon hemburit segrar, framför allt med det gripande skådespelet »Hela världen», som gaf en kraftig och känslig bild af förtalens tragiska verkan. I synnerhet är det dock två områden af litterär alstring där hennes författarskap uppenbarat egenskaper af högre art. Hennes trenne samlingar *Digte* (1881, 1886, 1894) på danska språket äga hvad som i all lyrik är det viktigaste, en egendomlig, personligt själf full ton och rymma skaldestycken af djup och rik poesi, och i sina sagosamlingar (»Fantasier» och »Där var en gång») framträder Helena Nyblom som en värdig efterföljerska till sin landsman, den store sagoberättaren; liksom hans sagodikter röja äfven hennes fantasi och humor, tvänne egenskaper, förutan hvilka sagoberättaren hvarken får de små eller de stora barnen att lyssna, men som, där de ägas, öppna sagovärlden för ung som gammal.

Men ej blott i diktens värf nyttjar Helena Nyblom sin penna. När något ligger henne riktigt varmt om hjärtat i litterära, konstnärliga, samhällliga spörsmål — och hennes intressen fanna vida — så är hon redo att i en varmhjärtad, impulsiv artikel gifva luft åt sin entusiasm eller sin vrede, hälst dock den förra; det sker på ett sätt, som kräfver aktning för öfvertygelsen — äfven hos den som ej delar samma åsikt — och beundran för den talang, hvarmed denna öfvertygelse häfdas. Men Helena Nyblom är ej blott varm i ord; hon vet ock att omsätta orden i handling.

Bättre kan jag ej avsluta dessa konturer än med ett par strofer ur en dikt, som hennes make ägnade henne på deras silfverbröllopsdag (1889):

»Hvar blef silfret af invid din tinning,
Hvar har tiden sina runor gräft; —
Ty ditt lif var ej en lyckovinning,
Men af mänskligt slit och sorger väfdt?
Hvems är kraften, att din andes vingar
Alltid lyftas ofvan jordens mull,
Medan dock åt dagens lif du bringar
All din modersomsorg ömhetsfull?»

Jo, du äger genier vid din sida:
Tron som för det högsta kämpa vill,
Kärleken som trösta kan och lida,
Och din egen genius därtill, —
Han som älskar ungdomsidealet,
Båd' på minnen och förhoppning rik,
Och, när flykt det gäller, ger dig valet
Mellan bilder, diktning och musik.»

KARL WARBURG.

Ärade kvartalsprenumeranter

torde nu ofördröjligen förnya prenumerationen, på det intet afbrott i tidningens regelbundna expedition må behöfva uppstå.

FRÖKEN AGNES LAGERSTEDT.

HEM OCH HEMLÖSHET.

I SÄLLSKAP med en väninna, som allt sedan vår gemensamma skoltid ej gästade Stockholm, företog jag, omväxlande till fots och på spårvagn, en promenad genom vår huvudstad för att visa henne, huru mycket den växt och blifvit förskönad under hennes långa bortovaro. Från hennes läppar hördes lifliga utrop af förvåning och beundran. Slutligen utbrast hon:

»Men bor då numera bara välbärgadt och rikt folk i Stockholm?»

»Man kunde tro det,» svarade jag, »att döma efter den mängd ståtliga, palatslika hus och präktiga butiker, som här möta ögat öfverallt. Likväl är detta långt ifrån förhållandet, hvarom jag snart skall upplysa dig. Som du vet, har Stockholm öfver 300,000 inneboende. Nu vill jag berätta, att mer än hälften utgöres af arbetare och att en fjärdedel af stadens hela befolkning bor i våningar, som ej bestå af mer än ett rum och kök, hvilka dessutom i de flesta fall äro små och på många vis bristfälliga. Tänk dig, att det för närvarande är så ondt om dylika lägenheter, att mer än 30,000 människor måste lefva sex à sexton i hvarje. Hyran för de där eländiga kyffena uppgår i medeltal till 236 kr. (130 i Köpenhamn), och med få undantag äro de belägna i stadens utkanter.»

Min vän blef allvarsam och yttrade:

»Hur kan man lefva och arbeta under så rysliga förhållanden?»

»Naturligtvis är lifvet en börda för dessa stackars hemlösa, och ett godt arbete kan man knappast fordra utaf dem. I saknad af all trefnad och all hvila lefva de sammanpackade, friska och sjuka, barn och fullvuxna, nyfödda och döende, hederliga människor och lastfulla om hvartannat. De hemlösa bilda en talrik skara, ty den omfattar ju äfven alla dem, som, för att kunna betala den dryga hyran, nödgas taga andra personer som inneboende, och de senares antal uppgår till närmare 40,000.»

»Göres då ingenting för att afhjälpa detta missförhållande?»

»Jo, försök i den vägen hafva gjorts, och det med godt resultat. Vill du, så skall jag berätta dig därom.»

»Jag vore mycket tacksam, om du gjorde det.»

»Det var i ett kvinnohjärta den tanken uppstod att genom ett bepröfvadt, osvikligt medel hjälpa dessa våra vanlottade likar och förskaffa dem en människovärdig tillvaro. Du förstår nog, att de, som bäst känna till armodets offer, äro folkskolans lärare och lärarinnor. Genom sina elever komma de ju ofta i beröring med eländiga s. k. hem. — År 1883 hände det, att en folkskollärarinna från landsorten — namnet får du veta längre fram — blef anställd vid en af Stockholms folkskolor. Hon var alldeles obekant med förhållandena häruppe, särskildt visste hon intet om vår bostadsbrist. Så inträffade i hennes klass det fallet, att en snäll och icke obegåfvad pojke gång på gång kom till skolan, utan att kunna sina läxor, och att han i allmänhet skötte sitt hemarbete slarvigt. Slutligen uppsökte hon modern, som var änka. I hennes hem, ett enda rum, påträffade hon flere karlar. Vid sina följande besök fann hon åter tre eller fyra män inne i änkans bostad, och det, äfven när hon var borta. En gång frågade hon kvinnan, hvarför hon så ofta hade gäster hos sig, men erhöill till svar: »Det är mina inneboende.» Då hon uttryckte sin häpnad öfver att en kvinna ville dela rum med främmande karlar, svarade änkans: »Hur skulle jag annars kunna betala hyran?» Hennes son hade till far en af hennes forna inneboende. — I andra lärjungars hem såg hon mycket ofta barnen läsa öfver sina läxor vid samma bord, där fadern satt och,

DEN FÖRSTA KOLONIEN VID NYBERGSGRÄND.

supande och svärjande, spelade kort med sina inneboende. Långt ohyggligare skildringar från bostadsnöden kunde jag förtälja, men vill helst förskona dig från att höra mer af det slaget.»

Min väns ögon stodo fulla af tårar.

»Så förskräckligt!» utbrast hon. »Icke är det svårt att begripa, att bostadsbrist och orimligt höga hyror måste vålla materiellt och moraliskt elände.»

»Ja, så förhåller det sig verkligen. Mången människovän, mången tänkare och nationalekonom har kommit på det klara med, att den dåliga bostaden och den oskäligt höga hyran med dess nödvändiga följd inneboendesystemet vålla arbetarne deras flesta lidanden, största delen af deras sociala elände, att man där har att i fler-

ETT PAR AF »BOLAGETS» HUS VID SIBYLLEGATAN.

talet fall söka orsaken till osedlighet, de många oäkta barnens tillkomst, till dryckenskap, fattigdom och sjuklighet, ja, till alla möjliga laster och brott. Således är det ganska dyrbart för ett samhälle att hafva usla och alltför få bostäder. Tänk dig bara, att en fjärdedel af Stockholms hela arbetarefolkning nu lefver under så där vidriga förhållanden och att af de inneboende öfver 19,000 äro ogifta män!»

»Bra gärna ville jag veta hur man sökt bota denna samhällskrafta. När jag tänker därpå, går det alldeles rundt i mitt hufvud. Man måste vara ett snille för att kunna utfinna bote-medlet.»

»Man måste hafva hjärtats snille, och det har också miss Octavia Hill i London, hon, som med uppgifning af hela sin personlighet ägnar sig åt att bistå sina hemlösa medmänniskor. Som hennes verksamhet i viss mån upprepats här i Stockholm, går jag den förbi för att nu tala om vår landsmaninnas arbete i rättvisans tjänst. Det är vår nyss nämnda folkskollärarinna från landsorten, hvilken det blifvit förunnadt att helga sitt lif åt att höja huvudstadens vanlottade ur deras andliga och kroppsliga elände. Vid åsynen af de fattiga arbetarefamiljernas vedermodor tänkte hon: »Kan jag göra något för att minska denna nöd?» och bad Gud, att han måtte använda henne som ett redskap därtill. Och hennes bön blef hörd.»

»Naturligtvis är det lika viktigt för arbetaren som för oss andra att äga ett hem, där han trifs och

där han kan föra ett ordnadt familjelif.»

»Ovilkorligen måste han i väsentlig grad höjas i moraliskt hänseende, om han för rimligt pris får en

INTERIÖR FRÅN ETT AF »BOLAGETS» ARBETARHEM.

trefflig bostad
ensamt för
sig och sin
familj och således slipper anlita det fördärf-
liga inneboendesystemet för att kunna betala
sin hyra.»

AFTONSAMKVÄM I »ARBETARHEMME».

»Mycket godt har nog hunnit uträttas i den vägen,» sade min vän, »under de tiotal år jag varit borta härifrån.»

»Vänta, skall du få höra hvad som gjorts för våra hemlösa. Som du vet, händer det ofta, att betydande samhällsförbättringar börja i det tysta genom personer, som aldrig förr blifvit synnerligen uppmärksammade på lifvets skåde-
bana. Det är nu snart sjutton år sedan vår skollärlarinna för första gången hörde talas om Octavia Hills välsignelserika arbete bland Londons fattiga samt några amerikanska kvinnors liknande verksamhet i New-York och Boston för att förbättra de vanlottade klassernas bostadsförhållanden, och innerligt önskade hon, att dylika försök skulle göras i Stockholm. Med understöd från stiftelsen Lars Hiertas minne reste hon på våren 1889 öfver till England för att personligen taga del af miss Hills reformer. — Efter sin hemkomst sökte hon genast i någon mån omsätta i lifvet hvad hon lärt i London. Vid denna tid behöfde Stockholms stad en vice-
värd för några mindre boningshus i Nybergsgränd. På sin begäran fick hon öfvertaga det vicevärdskapet. En dålig klang hade den grändens namn; också afräddes hon af sina elevs föräldrar från att flytta dit. Den lägenhet, som anvisades henne till bostad, var den ruskigaste af alla, så att man till och med ansett det onödigt att anbringa lås till tamburen och rummet innanför. Ingen hade velat hyra den; endast utelligare brukade taga sin tillflykt dit om nätterna. Emellertid ställdes den lägenheten i ordning åt henne, och i början af okt. 1889 var hon ditflyttad. Hennes hyresgäster utgjordes af omkr. fyrtio mycket fattiga familjer, som bodde i sex mindre hus. Snart lärde sig dessa förstå, att deras värdinna lefde midt ibland dem af andra skäl än för att pressa ut pengar. Också erhöll »fröken» inom kort del af sina stackars vänners mångahanda sorger och bekymmer. Vissa procent af hyrorna fick hon använda till reparationer, och dessa lät hon hyresgästerna själfva verkställa, när arbetsbrist uppstod ibland dem. Gårdarna anordnades till lekplatser för barnen. Ofta såg hon med rörelse, hur de fattiga kvinnorna bemödade sig att hålla hemmen rena och fina. Ännu tydligare förspordes deras sträfvanden i den vägen, då det blef fråga om att få flytta med till det »nya huset». Ifrigt arbetade hon emot

inneboendesystemet och höll noggrant på att hyran skulle erläggas ordentligt. Också fick hon, när hon lämnade Nybergsgränd, det vitsordet, att staden aldrig fått pengarna därifrån så regelbundet som under hennes vicevärdskap. — Vid denna tid började en varmhjärtad svensk officer att intressera sig för arbetarklassens bostadsförhållanden. Han besökte det lilla samhället i Nybergsgränd och erfor »frökens» önskan, att bättre hem måtte beredas åt hennes fattiga. Sedan vände han sig till Stockholms stad för att efterhöra, om den ej hade någon lämplig tomt att bebygga med arbetarbostäder. Det dröjde icke länge, förrän man fick veta, att staden ägde några tomter mellan Sibylle- och Jungfrugatorna samt att den ena kunde säljas på förmånliga villkor. Kontrakt uppgjordes om inköpet, och kort därpå utfärdades inbjudning

beredas åt hennes fattiga. Sedan vände han sig till Stockholms stad för att efterhöra, om den ej hade någon lämplig tomt att bebygga med arbetarbostäder. Det dröjde icke länge, förrän man fick veta, att staden ägde några tomter mellan Sibylle- och Jungfrugatorna samt att den ena kunde säljas på förmånliga villkor. Kontrakt uppgjordes om inköpet, och kort därpå utfärdades inbjudning

»ARBETARHEMME» HANDELSBOD.

till teckning af aktier i ett bolag för uppförande af bostäder med smålägenheter för de mindre bemedlade. Det erhöll namnet Aktiebolaget Stockholms Arbetarehem. I början af sept. 1893 voro de två första husen färdiga. Tack vare den lyckliga utgången af detta försök kom bolagets styrelse på den tanken att utvidga sin verksamhet, och så uppfördes ytterligare tre byggnader. Den 1 okt. 1897 voro de alldeles färdiga. Genom dessa fem boningshus, med badrum och tvättstuga på gården, gifver bolaget för närvarande treffliga och billiga bostäder åt omkring 640 personer, af hvilka öfver hälften äro minderåriga, och har följaktligen något minskat de hemlösas antal. För alla fem byggnaderna är »fröken» från Nybergsgränd vicevärdinna.»

»Då har hon väl lämnat skolan?»
»Nej, utom det år hon var upptagen med att affatta ett utförligt arbete öfver sin verksamhet

ibland och för de elända, har hon hela tiden skött sin plats som lärarinna i Östermalms folkskola och gör det fortfarande, ehuru hon har det vida mer tidsödande, maktpåliggande och enerverande kallet som föreståndarinna och »mamma» i fem sådana hyreskaserner. Själfbor hon inom »hemmet.»

»Men,» afbröt min väninna, »ännu finnes det i Stockholm så oerhördt många hemlösa: först och främst de nära 40,000 inneboende och så de många, som nödgas hysa dem och som därigenom själfva förlora all hemtrefnad, all hemkänsla.»

»Ja, den där byggnadskomplexen är endast som en frälsningens ark midt i storstadsländets hejdlöst framstörtande, så många värlösa existenser uppslukande syndafloed. Att de fem husen verkligen härbergera mindre lyckligt lottade framgår bl. a. af att omkr. 30 af de där boende familjerna få understöd från fattigvården.»

»Ämnar man icke bygga flere sådana bostäder?»
»Jo, man har allt tydligare insett den stora vikten för hela samhället af att arbetaren får sitt eget hem. Därför har bolagets styrelse utfärdat ny inbjudan till aktieteckning i syfte att utvidga sin verksamhet och har anhållit hos stadsfullmäktige att gratis eller åtminstone för mycket lågt pris få tomter till uppförande af flera arbetarbostäder. Oupphörligt inkomma från fattiga stackare ansökningar om att få hyra i bolagets hus.»

»Det blir nog svårt att få lämpliga vicevärdinnor för de nya hyreskaserner.»

»Visst icke! Jag känner flera praktiskt dugliga, oegennyttiga kvinnor, som ingalunda skulle tveka att åtaga sig det stora ansvaret och, med banbryterskan som förebild, blifva stränga och rättvisa föreståndarinnor på samma gång som kärleksfulla, omtänksamma »mödrar» för samhällets styf-
barn.»

»Bra lyckligt vore det, om bolaget sattes i stånd att framskrida längre på den inslagna vägen. Mätte äfven våra öfriga större och mindre samhällen följa det goda exemplet! Men har icke vicevärdinnan svårt att reda sig med de många hyresgästerna? Somliga äro nog ej så treffliga att ta's med.»

»Naturligtvis inträffa ledsamheter då och då, men på det hela taget är deras uppförande särdeles godt.»

»Göres någonting för att sammanfoga dem

FRÅN »ARBETARHEMME» SKOLLOFSKOLONI.

FRÅN »ARBETARHEMME» SKOLLOFSKOLONI.

och framkalla och stärka deras solidaritetskänsla?»

»Mycket har gjorts och göres alltjämt därför. Enligt första paragrafen i bolagsordningen har bolaget till ändamål äfven att verka för hyresgästernas trefnad och höjande i moraliskt hänseende. Också har det sökt göra »hemmet» så angenämt som möjligt. I det ena huset är en handelsbod inrymd, där hyresgästerna få goda, ärliga varor för det lägsta gängse priset och där ingen kredit beviljas annat än i särskildt ömmande fall. Årsvinsten fördelas alltid bland kunderna. En stor sal är upplåten till andaktsstunder, söndagsskola, arbetsstuga för barnen, symöten och allmänna sammanträden. På många sätt försöker man hindra ungdomen att drifva omkring på gatorna. Så till exempel finnes ett lärum med böcker och tidningar. Hvarje gång det är öppet, uppgår de besökandes antal till omkr. 50. Bland gossarna hafva bildats tvänne idrottsföreningar och bland flickorna en sångförening, som ledes af en inom egendomen boende arbetare. Under de fyra senaste somrarna har styrelsen utrustat en skollofskoloni för de klenaste af »hemmets» småtingar. — I detta sammanhang vill jag ej underlåta att nämna, att det just är arbetarehemmets »fröken», som är upphofvet till våra skollofskolonier. — På hyresgästernas eget förslag har beslutits, att allmänna sammankomster skola äga rum, för att man må kunna rådgöra om gemensamma angelägenheter. En nykterhetsförening har nyligen stiftats ibland dem. Det var äfven hyresgästerna själfva, som togo initiativet till bildandet af en sjukkassa. Därigenom visa de bäst, hur gärna de vilja hjälpa sig själfva, och huru ogärna de ligga andra till last.»

»Kan ej »hemmet» egentligen betraktas som en välgörenhetsinrättning?»

»Icke i ordets egentliga mening, ty bolagets sträfvan går ut på att förekomma armod och annan nöd och bispringa arbetaren att reda sig själf och hindra honom från att sjunka ned till att blifva allmosetagare. I följd af de sorgligt höga hyrorna är detta nu för tiden omöjligt för honom, såvida han icke tillgriper det ohyggliga inneboendesystemet.»

»Bolagets hus hafva ett sundt och präktigt läge.»

»Tack vare de gynnsamma förhållanden, under hvilka människorna där lefva, är också hälsotillståndet bland dem ovanligt godt.»

»Äfven i det fallet är läget förmånligt, att arbetarna ej bo långt ifrån de mera lyckligt lottade, som ofta behöfva arbetshjälp. Nå, blir det någonsin utdelning bland aktieägarna?»

»Den högsta tillåtna utdelningen är 4 procent, och så mycket hafva de fått hvarje år, ty hyrorna erläggas ordentligt. Jag hoppas, att du nu har något begrepp om denna betydelsefulla verksamhet för de hemlösa. Eftersom du ej har tid att göra ett besök i Stockholms Arbetarehem, uppmanar jag dig ifrigt att läsa den intressanta boken med samma namn,

skrifven af »hemmets» upphof och ledande själ — Agnes Lagerstedt.»

GUNILLA V. DÜBEN.

VID PÅSK.

UPPSTÅNDELSENS och vårens dag
ur purpurdimmor tränger,
och anden då sin sarkofag
och sina fjättrar spränger.
Och klockors klang så sabbatsskär
på luftens vågor gungas:
den viger in vårt kall, som är
de starkas och de ungas.

Ty aldrig ännu drömda dåd
ha segerfrukter burit;
vi alltför länge gått på nåd
och andras tegar skurit.
Snart lossar kälen i vår jord
och isens bryggor töa,
då brusa vårstorms löftesord
och hvita blomblad snöa.

Och från ett fjärran, solrött land,
med pinier och med palmer,
fly sångens fåglar till vår strand
att sjunga vårens psalmer.
Då är det tid att byta hård
mot fejdens förpostkedja
och med idéens höjda svärd
till stjärneriket bedja,

och ge vårt hjärtas allvarsed:
så visst som safven flyter
i nordisk uugbjörks hvita ved
och fram i löfverk bryter —
så visst vi stå i kamp och storm,
så visst skall draken stenas
och lifvets värden skifta form
och människorna renas!

Då skola de väl smälta bort,
de töcken, som förvirra
och göra all vår syn så kort,
där vi bland dogmer irra.
Till slut vi kanske ana då,
trots vredesorden flamma,
att, fast vi skilda vägar gå,
är allas mål detsamma.

Uppståndelsens och vårens dag,
var hälsad, ljusa ängel!
För dina milda andedrag
de blomma, stam och stängel.
Med dina ögons himmelsglöd
allt bundet du befriar,
ej mer finns mörker eller död —
odödlighet du siar!

ERNST HÖGMAN.

PÅSKLILJOR.

ÄR JUL företrädesvis barnens högtid, så är påsk alldeles påtagligt de vuxnas. Och skälet må åtminstone bland annat sökas i den samhörighet med både lidande och glädje, som påsken inrymmer och hvarje år påminner om. Ty många af dem, hvilka erfarit mera sorg än fröjd i lifvet, finna i talet om en långfredag och en påskmorgon, ofta oafsedt dess dogmatiska innebörd, något af välgörande sympati och uppmuntrade hopp om bättre tider. Detta liksom ligger i påskluften.

Men äfven de, som för längesen upphört att låta kyrkohögtider ge dagarne någon speciell betydelse, lära ej förneka, att påsk för med sig en egen behaglig stämning, hvilken helt naturligt kan sättas i samband med vår förebud och värkänslor. Är det ej i nordens påsksol, som lösa vinterns fjättrar, och påsksol, som kommer knopparne att svälla och locka fram både hästhof och vårlök? Himlen med sitt solljus, naturens vaknande lif med sina löften om sommar — allt det där tillför också sinnet frisk safve och sätter påskglädjens stämpel på våra ansikten. Påsk är faktiskt den gladaste högtiden, hur den än förstås, antingen den föregås af karnevalens skämtsamma upptåg eller beseglas med påskkyssens hälsning eller kommer dessa förutan.

Påskliljor och påskägg höra ju emellertid hos oss tämligen allmänt till påskglädjen. Det kan dock hända, att dessa oskyldiga attribut »ringa upp» bittra minnen, och att den »kallade» blek om kind svarar: hallå! Så var det nära att ske — och härom vill jag nu berättas — vid ett tillfälle förra året, då jag med en knippe af de gula liljorna ämnade mig på besök till en särdeles gammal bekant eller intim väninna, men som jag icke utan ett visst intresse påminde mig.

Vi hade träffats första gången sommaren förut, hon och jag, och vi voro båda ur den åldern, då man tvärt blir förtrolig. Vår vänskap var heller ingen djupgående sådan: den skulle rätt och slätt kunnat kallas badortsbekantskap. Men dock ej så; öfver densamma hvilade verkligen mycket af naturpoesi, emedan den samhörde med luftperspektiv och fläktar från hafvet, med ensamhet och vidder, med uråldriga parker, där näktergalar flitigt sjunga ut sina toner, och med anblicken af vårt lands största slottsruin, där denna i sina fasta, allvarliga linjer afteknat sig mot en glödande aftonhimmel. Ty det var vid ett tillfälle, som innefattade allt detta, vi på Ölands Alfvar stötte tillsammans; och det var på försommaren, innan den egentliga badsäsongen fört till ön fastlandsvanor, badmusik, toaletter och glam, som vi så godt som dagligen under några veckor lefde oss in i öns minnen och öns härligheter.

Vi tillbragte många timmar i hvarandras sällskap, men vi talade obetydligt om oss själfva, eller hur vi annars hade det, då vi lefde vårt hvardags- och vinterlif i storstaden. Fru S. var änka och hade kommit till Borgholm, åtföljd af sin något äldre syster, som dock kort efter min ankomst måste återvända till sin bankplats, hvaremot fru S. skulle stanna hela sommaren. Hon hade sagt mig, att hon redan för flere år tillbaka förlorat sin man; själf hade hon ännu ej trätt ur kvinnans ungdomsålder. För öfrigt ägde hon ett mjukt och behagligt sätt samt kvinnlig bildning. En viss melankolisk grundton gaf sympatiskt intresse åt det lilla hon yttrade. Framför allt älskade hon hafvet och kunde långa stunder tyst försjunka i sig själf, med blicken utåt,

Fördelaktig Lifförsäkring för kvinnor.

Lifförsäkrings-Aktiebolaget
De Förenade.
Stockholm.

Stiftadt af bolagen *Skandia, Svea, Thule, Victoria* och *Skåne.*

Lifförsäkring utan läkareundersökning!
Delaktighet i bolagets öfverskott!

Premiebefrielse vid oförmåga till arbete!

Särskilda dödlighetstabeller äro upprättade för kvinnor, hvarigenom premierna kunnat sättas lägre än för män.

Formulär till ansökningshandlingar jämte prospekt tillhandahållas af agenter och ombud samt efter rekvisition från denna tidnings expedition.

UTMÄRKELSE ÅT en kvinnlig pianist. Konungen har tilldelat lärarinnan i pianospelning vid musikkonservatoriet, fröken Eugenie Claeson, medaljen Litteris et artibus.

bort öfver Jungfruns blå kägla, mot kustfri synrand.

Vi störde icke hvarandra förrän jag, å min sida, ibland tyckte henne dröja alltför länge i sitt försjunkande, eller hon, å sin, fann mig alltför outtröttlig i att undersöka alla vinklar och vrår i den stora borggruinen. I den präktiga norra tornsalen enades våra intressen — där bättre än annorstädes fångar man sundets spegelyta och når de fjärran klippornas omtöcknade land, och där tänker man sig oemotståndligt in i slottets långa historia, i synnerhet dess storhetstid, då Vasadottern förlänat borgen åt den handlingskraftige Pfalzfursten. Carl Gustaf älskade, som bekant, att vistas på sitt »gods Öland», och han fattade förkärlek för detta slott med dess underbart sköna läge, där han ju också tillbragte långa tider under glad samlefnad med sina förtrogna krigskamrater. Det var väl då han beramade borgens ombyggnad och försköning, som han också 1654 anförtrodde i de bästa händer — Tessins.

Hur präktigt Borgholms slott emellertid en gång varit, imponerar det kanske i högre grad såsom det *nu* är, i synnerhet om man har historia och fantasi till ciceroner i de väldiga ruinerna — ett Colosseum efter våra förhållanden, drabbadt af öden ej olika dem, som den flaviska amfiteatern varit utsatt för.

Men låt mig återgå till fru S.! Eller rättare, jag har knappt något mer att säga om hennes och min vistelse på Öland. Alfveren var, som sagdt, vår bekantskaps utgångspunkt och vår oftast fåordiga sammanvaro hade behållit ett visst tycke af densamma. Men vi hade dock haft glädje af hvarandra. Hon stannade efter mig och skänkte mig vid min afresa den sedvanliga blomstertributen; men hennes rosor mottog jag med rörelse, ty så gäfvos de. Jag reste då söderut.

Sedan jul hade jag varit hemma, vintern hade gått och fru S. och jag ej återsett hvarandra. Jag hade visserligen hennes adress, men hade ej sökt upp henne.

Så kom skärtorsdagen. Påskliljorna lyste så gladt i fönster och i händer och liksom tillropade alla utan åtskillnad: »Glad påsk!» Jag fick ett lifligt begär att återse min sommarbekantskap från Borgholm och önska henne detsamma. Försedd med en knippe friska stora påskliljor skyndade jag att uppsöka henne. I närheten af hennes bostad mötte jag systemen, bankfröken, med hvilken jag utbytte en vänlig hälsning och sade, att jag ämnade mig upp till fru S. Det föreföll mig därvid, som kastade hon en frågande blick på mina liljor.

»Bara några enkla blommor,» sade jag, »som jag ville medföra till er syster.»

Hon tvekade. Slutligen kunde hon inte tillbakahålla sina ord och osäkert, halft ursäktande, bad hon:

»Ge henne inte påskliljor, nej, gör inte det.»

»Det är ju så obetydligt, bara en liten vänlighet,» skyndade jag att förklara.

»Nej, det menar jag inte! Men hon — hon tycker inte om påskliljor — hon kan ej se dem.»

»Så eget,» utropade jag förvånad, »så besynnerligt! Men är det så — — —»

»Ack, ert besök kommer min syster att sätta stort värde på,» afbröt hon. »Alfhild talar ofta om er. Har ni tid att följa mig framåt gatan — här är ju tyst och folktomt — så skall jag i några ord omtala, hvarför ni ej bör ge henne påskliljorna, ifall ni en smula håller af henne, min stackars syster.»

Jag följde och lyssnade. Vi gingo tätt bredvid hvarandra. Solen sken så varmt på

trottoaren, men det var ännu »snö i luften», och då och då löpte små rysningar öfver mig.

Kort och koncist berättade systemen följande. Fru S. hade ganska tidigt trolofvat sig med en helt ung man, en barndomsvän. De gifte sig. Hon var förälskad och lät sig därför ej afskräcka, fastän hans framtidsutsikter voro rätt osäkra och hans yrke sjömannens. Han hade visserligen, dock först efter giftermålet, tagit kaptensexamen, men haft oturen att grundstötta på sin första resa som befälhafvare, och rederiet hade lämnat platsen åt en annan. Den ena månaden efter den andra gick han utan anställning, och detta gjorde honom, annars så käck och glad, dystert, ja, halft förtviflad. De hade svårt att reda sig, men han var för stolt att vilja ta emot hjälp. — Så fick han på en gång tvänne anbud — det var just vid påsktiden — och själfva påsk-afton kom han, mot sin vana strålände glad, hem och förkunnade sin hustru, att framtiden äntligen ljusnat, och att han nu hade att välja mellan befälet på en kanalbåt här hemma — en lugn och tämligen väl affönad plats — eller den vida förmånligare och roligare uppgiften att föra ett fartyg, som skulle befraktas på Mexiko.

Ungdomsblodet sjöd, vikingahågen hade tändts och oceanfärden lockade. Han skulle kanske genast beslutit sig, om han ej tänkt på Alfhild och det barn, hon hoppades ge lif åt. Han öfverlämnade åt henne att bestämma; men hon ville ej, hon trodde sig ej ha rätt att afgöra — att be honom stanna i Sverige — — —

Emellertid hade hennes man tillsagt ett par kamrater komma hem till dem och äta påskägg, och själf hade han, lycklig och upprymd, tagit med vin till sina vänner och en jättestor bukett påskliljor till Alfhild. Gästerna kommo, påskliljorna prydde bordet, äggen inburos. Ingenting var ännu afgjort, frågan hade dryftats. En smula lättsinnigt kanske undföll det då honom:

»Det blir bäst att dra lott, låta ödet afgöra — eller spela krona och klafve om Sverige och Mexico!»

»Nej, nej, för Guds skull,» ropade Alfhild, när hon såg sin man redan kasta fram ett par silfvermynt på bordet. »Det är inte rätt, tror jag. Det får du inte! Då skall jag hållre — — — fråga blommorna till råds» — föreslog hon i sin oro, »det är mera oskyldigt.»

Förslaget var godt, menade alla, och Alfhild började nervöst räkna, lyftande den ena liljan efter den andra ur blomglaset: Mexico — Sverige — Mexico — Sverige — — — *Mexico!* Det var den sista påskliljan! Den skickade således hennes make till de aflägsna farvatten! Men det var ju ett förträffligt anbud han fått, och som det skulle varit oförsvärligt att låta gå sig ur händerna, det kom man öfverens om. Icke denna gången, men en annan, kunde han ju ta sin fru med! — —

Stämningen blef den gladaste. Äggen stöttes mot hvarann, skalen sönderkrossades, och så skulle aldrig medlemmarna i det lilla sällskapet äta påskägg, utan att minnas hvarandra — — — — —

»Min sväger reste,» fortsatte fru S:s syster, — »och återkom ej. Han fick gula febern, medan fartyget låg i Vera Cruz' hamn. Alfhild fick icke heller något barn att skingra sin sorg med. Längre förebrådde hon endast sig själf hvad som skett; det föreföll henne, som hade hon dödat både make och barn — och därpå grubblar hon, till min oro, ännu. Efter *den* påsken skingrar inte påskolen för henne långfredagsmörkret!

Och nu förstår ni, eller hur, hvarför min syster ryggar tillbaka för allt, som direkt på-

A. B. MAX SACHS STOCKHOLM

Guldmedalj
Stockholm 1897.

Guldmedalj
Paris 1900.

NYHET!

Salongsmöbel — Prinsessans modell — finpolerad mörk mahogny — äkta bronsbeslag — klädd med prima halfsiden — bestående af: 1 Soffa, 2 Fätöljer, 4 Stolar, 2 Taburetter samt 1 Salongsbord. Komplet 725 Kr.

Förfrågningar besvaras omgående.

minner om den tilldragelse jag berättat, och hvarför de, som känna hennes lif, ej ge henne påskliljor — — — Men vill ni utan blommor, gå upp och prata med henne om edra gemensamma sommarminnen, så gör ni henne både glädje och tjänst därmed.»

Vi sade farväl. Jag tryckte bankfrökens hand, skänkte mina påskliljor åt en fattig flicka på gatan och ringde på hos fru S. med föresats att, om möjligt, småningom vinna henne för ny påsksol och återvändande lifsglädje.

*

Min väninna har redan skänkt mig tillfredsställelsen af att ha lyckats i väsentlig grad skingra hennes svärmod. Men kanske kommer hon aldrig att med oblandad förnöjelse se de glada, ståtliga påskblommorna — hvilket ej är deras fel.

Floras barn äro ju inga rådgifvare — de ge blott glädje och skönhet!

ALMA CLEVE.

VI VILLE TACKA.

TILL VILHELMINA NORDSTRÖMS MINNE.

VI VILLE TACKA — Hennes längtans strofer, de hunno härligt öfver hafvet hit. Vi sågo där med fröjd liksom ett skimmer af snö, som fallit nyss så ren och hvit.

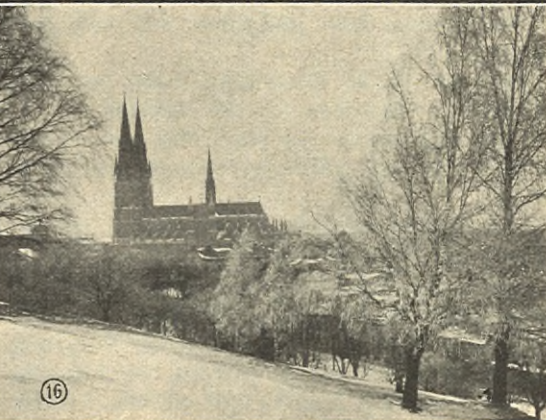
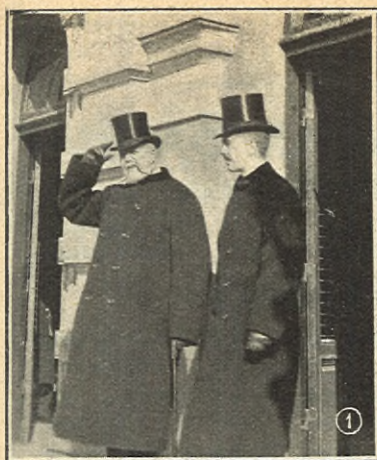
Ett dämpadt »sursum corda» vi förnummo, och kände vi ej trycket af en hand? O, det är godt, ja, godt, när hjärtan mötas på färden emot samma sagoland!

Nu har hon hunnit dessa drömda kuster, dit hennes längtan gick så mången gång. Sin boja svanen sprängt. Hon dog i sånger — Så skall hon evigt *lefva* nu i sång!

Vi ville tacka — Inga rosor ha vi att varmt och vackert strö på hennes graf, blott hjärtats ord — Men se, *de* blomma ännu, se'n alla rosor blekts och fallit af.

IDA GRANQVIST.

SKANDINAVIENS ERKÄNDT FÖRNÄMSTA MODEBLAD ÄR IDUNS MODETIDNING, som för helt år kostar endast 5 kr. för planschupplagan, 3 kr. för den vanliga upplagan.

BILDER FRÅN UPPSALA OCH KONUNGENS BESÖK HOS PRINS GUSTAF ADOLF. FOTO FÖR IDUN AF A. BLOMBERG. 1. KONUNGEN OCH PRINS GUSTAF ADOLF PÅ TRAPPAN TILL STATIONSHUSET. 2. PRINS GUSTAF ADOLF STIGER UPP I SIN VAGN. TILL HÖGER GUVERNÖREN FRIH. LAGERBRING, POLISMÄSTAREN, PROFESSOR MICHELET M. FL. 3 OCH 4. »HELA UPPSALA» PÅ BENEN MED ANLEDNING AF KUNGABESÖKET. VID JÄRNVÄGSSTATIONEN. PÅ KUNGSÅNGSGATAN. 5. KONUNGEN OCH PRINSEN MED FÖLJE PÅ ÖSTRA ÅGATAN. 6. DITO DITO VID DOMTRAPPSHUSET. 7. CARL VON LINNÉS HUS. 8. S:T ERIKS KÄLLA OCH S:T ERIKS GRÄND. 9. AKADEMIKVARNEN OCH DAMBORDET. 10. DOMKYRKAN OCH GUSTAVIANUM. 11. STORTORGET MED RÅDHUSET. 12. ODINSLUND MED BONDKYRKAN. 13. FYRISTORGET MED UPPSALA GILLE. 14. DROTTNINGGATAN. HÖRNEN TILL HÖGER: DEN S. K. »POLITISKA KNUTEN». 15. SLOTTET OCH SVANDAMMEN. 16. DOMKYRKAN FRÅN SLOTTSBACKEN

VÅRENS KONSTUTSTÄLLNINGAR.

KONSTNÄRSFÖRBUNDETS
UTSTÄLLNING.

II.

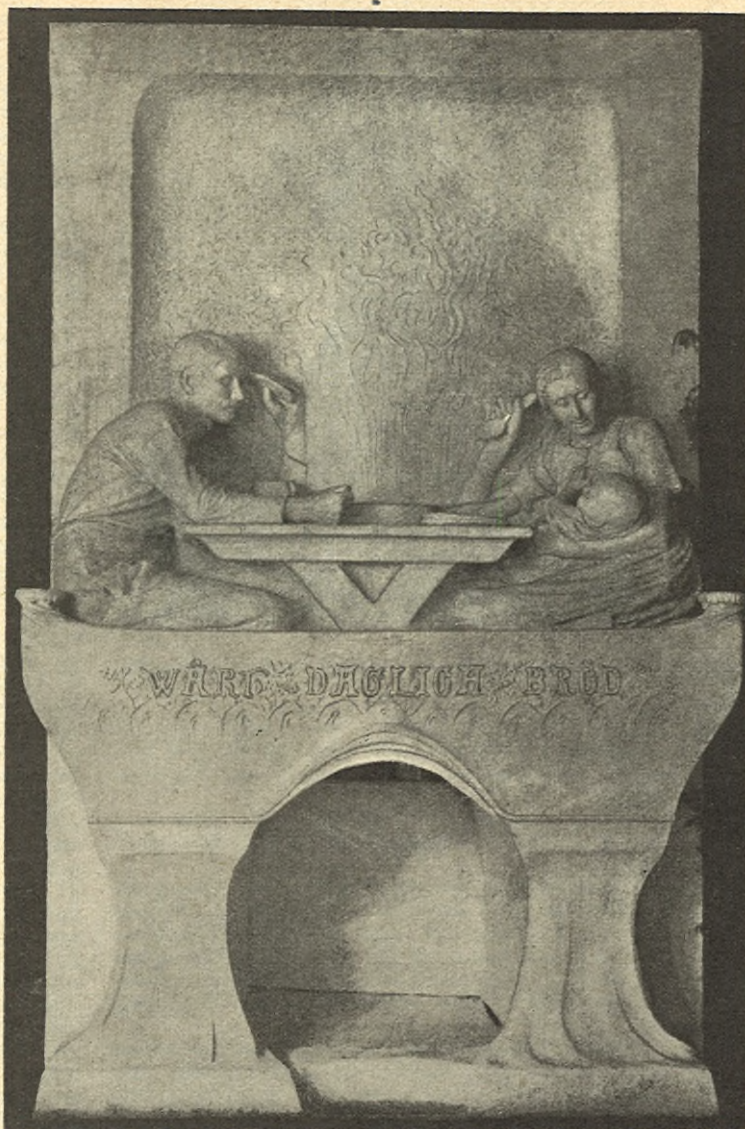
MAN VORE FRESTAD tro, när man ser alstren af vår moderna svenska målarkonst, att våra män af penseln på det hela taget äro ett orubbligt allvarsfolk. Undantar man den solblonda skrattmänniskan i Sundborn, hvilkens leende och subtila konst är en Bellmansk Fiskartorpsidyll med all dess sorglösa njutningsförmåga och humorfyllda lifsuppfattning, ha nästan alla de öfriga stadgat sig till fruktansvärdt allvarliga karlar. Deras landskap tala ofta melankoliens eller bisterhetens tungomål, människorna sitta försänkta i tunga tankar eller veka drömmier, och porträtten i all sin briljanta tekniska utformning visa den korrektaste hållning — men sällan ett penseldrag, som förråder, att konstnären sett på sin modell med humoristens eller satirikerns ögon.

Bland konstnärslöfverbundets utställare i år är *Acke Andersson* en af de tunnådda skämtarne. Och hvad som talar till hans skämts fördel är, att där finns en udd, som sticker. Gadden är skämtarens rasmärke.

»För fädot» har konstnären kallat sin tafla, och den är utförd i akvarellens tunnflytande färger. Motivet visar målarens förmåga i den burleska fabuleringens konst: ett antal grisar, som gjort intrång på gården till en villaruin från antiken. De vulgära fyrfotingarne tyckas synbarligen belåtna med den nyfunna »stian», att döma af den stoicism, hvar med en af dem pejar djupet i marmorbasängen och en annan gnider sig mot en pelare. Symbolismen kan här varieras i det oändliga.

Björn Ahlgrensson och *Ester Almqvist* äro ett par artister, som ovillkorligen draga uppmärksamheten till sig genom åtskilliga fina landskapsstudier, stämningsstarka och goda i teckningen.

Af *Nils Kreugers* säregna konst finnes ett antal dukar, af hvilka några äro särskildt framstående. Af dessa torde den här återgifna »På stening botten» intaga ett hedersrum. Hur ypperligt äro icke hästens rörelser i vattnet fångade och hur säkert hans kropp modellerad! I samme konstnärns stora landskapskildring »När solen gått bak åsen» frapperas åskådaren af den känslighet, hvar med det sinande ljustet är återgifvet.

»VÅRT DAGLIGA BRÖD». SPISEL AF ARON JERND AHL.

Den likaledes produktive *Karl Nordström* utställer i år ej mindre än 14 konstverk, däribland en del kolteckningar. Bland dessa är »Sommarafton vid hafvet» en liten godbit, som man gärna dröjer vid.

Axel Sjöberg dokumenterar sig äfven i år

som vår stockholmska skärgårds kärleksfulle och förstående skildrare. Han delar med *Bruno Liljefors* äran att ha infört detta poesifyllda deltaländ i vår målarkonst, efter att *August Strindberg* tillföre infört det samma i vår litteratur. Hvad han ger i sina dukar är den sundaste realism, som låter åskådaren känna, att så lefver vår östra skärgårds befolkning och så ter sig naturen där borta i vintermörker eller vårljus. — Vi ha här afbildat den för hans konst representativa duken »Vinternot».

Richard Berg deltagar med en större oljemålning »Mysingefjärden», utförd med kraft och schwung, men näppeligen af sådan innebörd, att den kan hänföras till konstnärens bästa skapelser.

Nämna vi så *Aron Gerles* lilla vinterstycke »Eriksberg», *Georg Paulis* läckert utförda kolteckningar »Ung flicka» och »Ångbåtsbrygga» samt fru *Hanna Paulis* nobla och känsliga porträtt af fru H., ha vi förvisso framhållit det väsentligaste af målningarne. Ty *Eugène Jansson* har denna gång sjunkit ned i ett sådant blåbärsmos, att ett sundt öga ej kan skönja, hvart han vill hän.

På det skulpturala området, hvilket denna gång hvad kvantiteten angår är ytterst knapphändigt representeradt, finnes ett originellt och på samma gång högst betydande verk, nämligen *Aron Jerndahls* spisel, af konstnären benämnd »Vårt dagliga bröd».

Gruppen å öfverstycket: mannen, hustrun och barnet samlade kring den enkla måltiden, är af en sällspordt helgjuten och monumental verkan, och särskildt är den manliga figurens modellering beundransvärd. En lycklig inspiration synes här ha stått skulptören bi.

Det är att hoppas, att det ypperliga konstverket snart måtte bli utfördt i den ädla materia det förtjänar.

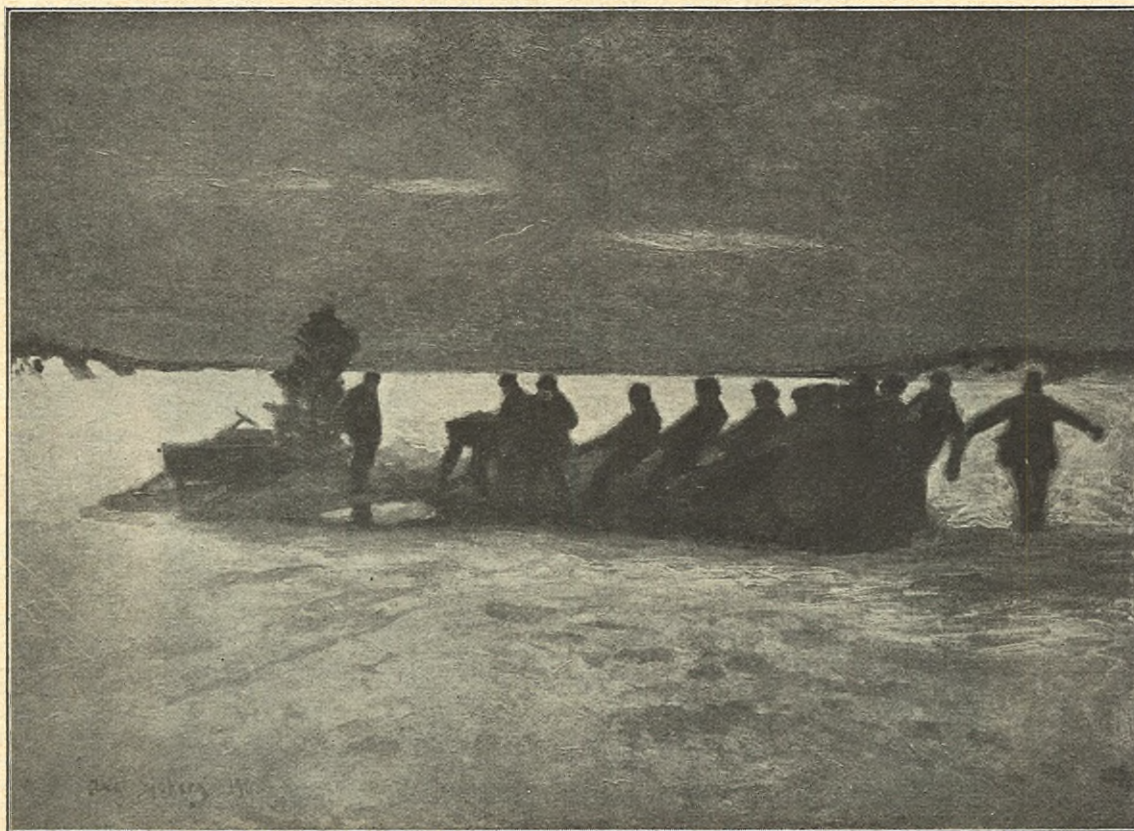
Af *Chr. Erikssons* franskt graciösa modellerpinne finnes slutligen ett par förtjusande statyetter: »Barnet» och »Dansa på tå». De äro båda produkten af älskvärd fantasi och en den mjukaste hand. Det är leende konst, som man blir varm och vederkvickt af.

E. H—N.

STADEN AF EVIG UNGDOM

är i vårt dagsnummer föremål för en serie bilder med anledning af att konungen i dessa dagar aflagt ett Uppsalabesök för att hälsa på sin nu akademisk medborgare vordne sonson, prins *Gustaf Adolf*.

Ett par af bilderna visa konungens ankomst

»VINTERNOT». OLJEMÅLNING AF AXEL SJÖBERG.

till Uppsala järnvägsstation, där han möttes af bland andra prinsen, friherre Lagerbring och kristianiaprofessorn Michelet, hvilka igenkänns på bilderna 1 och 2.

Medan de öfriga här meddelade vyerna från universitetsstaden endast gifva de allmänna dragen af det moderna Uppsalas yttre fysionomi, skola vi i nästa nummer komplettera serien med afbildningar af samtliga nationshusen samt öfriga till det akademiska lifvet hörande byggnader.

Vi befara ej att misstaga oss, då vi hålla före, att dessa vyer komma att väcka vår publiks lifliga intresse, synnerligast nationshusen, där olika generationer af Sveriges bildningsökande ungdom samlats och samlas och från samkvämens tankeutbyten erhålla minnen för lifvet.

A. F. LINDBLAD I SKULPTUR.

DET ÄR BELYSANDE för vår likgiltighet att tillvarataga egna skatter, att den svenske tonkonstnär, hvilken på vis- och romanskompositionens område skapat den nationellaste musik vi äga, nämligen A. F. Lindblad, ej tillförene blifvit förevigad af pensel eller mejsel och införlifvad med någon offentlig samling.

Om hans yttre gestalt varit obetydlig, skulle man kunnat förstå skälet, hvarför ingen konstnär inspirerats att afbildas honom. Men Lindblads huvud med dess hvita, yfviga hår, blixtrande ögon och skarpt skurna, viljekraftiga mun var tvärtom en den tacksamaste modell.

En dansk bildhuggarinna, fru Sofia Claudius, har nu emellertid efter ett fotografiporträtt modellerat en byst af tonkonstnären, och att försöket utfallit lyckligt, framgår af den reproduktion af konstverket, vi satts i tillfälle att meddela i dagsnumret.

Bysten har varit exponerad på den nyligen afslutade Valandsutställningen i Göteborg och väckte då berättigad uppmärksamhet hos kritiken för det sprittade lif i uttrycket, som konstnärinnan lyckats förläna sitt verk.

Man kan säga, att hon intuitivt träffat det centrala i Lindblads karaktärsfulla ansikte — en intuition, tillkommen genom hennes beundran för Lindblads diktning.

Det är nu meningen att bysten skall utställas i Charlottenborg i Köpenhamn.

Fru C. har tillförene modellerat åtskilliga porträttbyster, förutom andra skulpturverk, hvilka alla hamnat i konstmeccenaters hem.

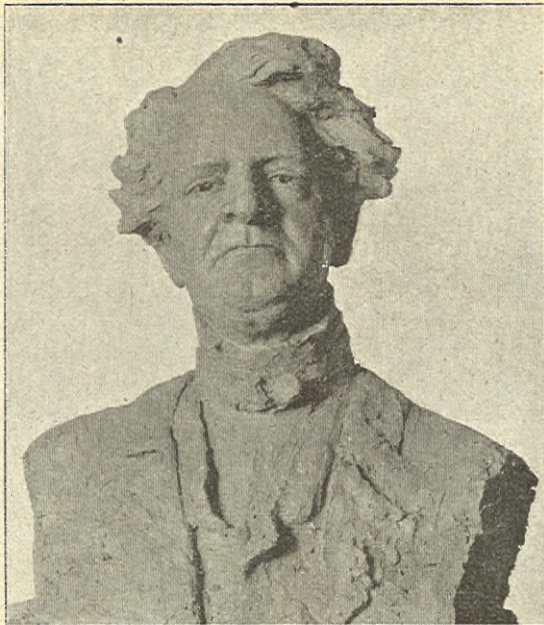
Det vore ej ur vägen, om detta hennes senaste arbete finge uppstå i marmor och stanna inom våra gränser för att erinra oss om den geniale och innerlige sångare, som diktat så svenskt.

GRETEL BIRKES HJÄLTEDRÖM. FÖR IDUN AF HJÖRDIS.

SLUT FRÅN FÖREG. N.R.

HON SÅG dock ej, hur mannens mörka ögon ej ett ögonblick släppte henne, medan han talade, ty hon satt hela tiden med nedböjdt huvud, och i hennes öra blef surret omkring henne till ett ringande ord: Hans! Hans! Hon skulle ha velat ropa ut, hvilken bedragare denne man var, och hennes fantasi var så upphetsad, att hon nästan väntade, att den rätte skulle träda in genom dörren och försvara sin rätt. Och då skulle hon gå fram och ställa sig vid hans sida och säga: »Visste ni ej, att så ser Håkan Wallér, mina drömmars hjälte, ut.»

Men intet sådant hände, och under kvällens lopp gaf spänningen vika, och när Gretel väl låg i sin säng, sköljde en tåreflod bort det sista däraf, och hon fann sig utan förbarmande öfverlämnad åt den nakna verkligheten. Hennes första känsla var en allt uppslukande längtan hem till Storviken och morfar, och hon beslöt att resa hem med första tåg på morgonen. Men så började hon undra på, hvad de båda herrarne egentligen tänkte om henne, och om de sagt något åt fröken Vester, när de andra gästerna gått. Hon kände en brännande rodnad stiga upp på kinderna. Nej, hur ohyggligt det än var, måste hon upp till fröken Vester en gång till. Och i stället för att resa hem, sprang hon

A. F. LINDBLAD. BYST I LERA AF SOFIA CLAUDIUS.

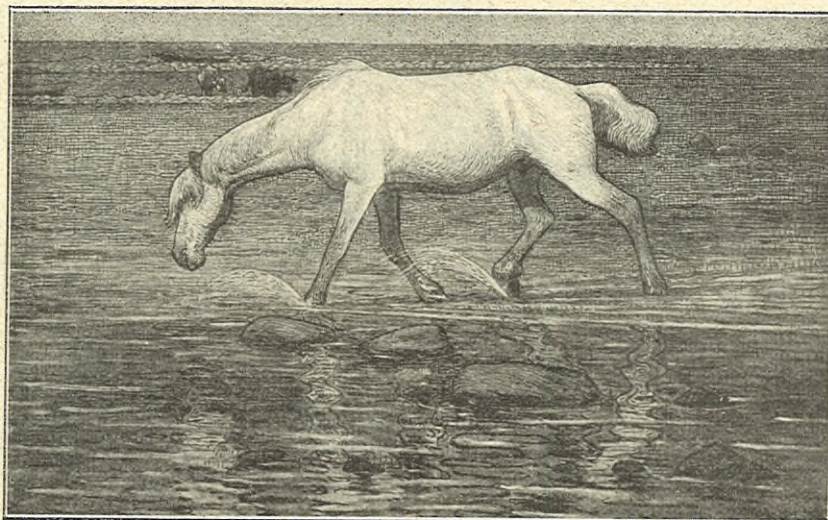
klockan 12 dagen därefter som vanligt upp för trapporna till ateliern. En gammal jungfru, som skötte hushållet åt de båda syskonen, öppnade dörren.

»Fröken skulle vara så god och stiga in i ateliern. Fröken Vester skulle vara hemma strax efter 12.»

Gretel kände sig glad att få vara ensam en stund och gick raskt in i rummet och stängde dörren. I detsamma reste sig någon till hälften från en stol borta vid fönstret, och Gretel mötte en blick ur det enda par ögon i världen, som hon ville undvika. Hon tvärstannade och vände sig som till flykt.

»Kära fröken Birke, ser jag ut som en sådan gammal tvårvigg, efter ni vill springa er väg. Jag har lovat fröken Vester att hålla er sällskap, tills hon kommer, men om ni vill, så linkar jag väl in till mig. Ni skall veta, att jag blef så mycket sämre efter strapatsen i går, att doktorn har läst in mig ett par dagar hos mina vänner här. Nå, hur skall jag göra? »Han såg på henne med ett halft humoristiskt, halft bittert leende.

»Nej, för all del,» svarade Gretel brådskande, »jag skall teckna i alla fall så...» Gretel gjorde i ordning sina ritsaker och började arbeta, och doktor Wallér störde henne ej. Han tyckte alldeles upptagen af sin bok, och efter en stund fick Gretel mod att se på honom. Hon såg, att hans mörka hår var lätt gråsprängdt, och att han såg äldre ut än kvällen förut i ljusskenet. Det vecka uttrycket i ögonen stack på ett egendomligt sätt af mot det fasta draget kring munnen. Han såg ut att vara en människa med varma, men gömda känslor. Hon glömde sitt arbete och stirrade oafvändt på honom, tills han plötsligt lade ner boken och mötte hennes blick. Hon rodnade varmt och böjde sig ner öfver ritningen. »Nu kommer det,» tänkte hon, men Gretel, stackare, hade ej någon världsvana och gjorde ej det svagaste försök att börja ett likgiltigt samtal för att undvika katastrofen.

PÅ STENIG BOTTEN; FÄRGLAGD TECKNING AF NILS KREUGER.

»Fröken Birke,» började han med ett tonfall så mjukt, som om han varit rädd att skrämma henne, »blir ni ond, om jag frågar er om en sak? »Gretel mumlade ett svar, som doktorn tog för godt. »Var det ni, som frågade så vänligt efter mig här om dagen?» — Intet svar. — »Då Vester i går sade, att det var ni, var jag först öfvertygad, att han misstog sig, men sedan... Ja, jag vet ej, hur jag skall förklara saken för er. Tanken, att det kunde vara ni, har ej lämnat mig under min sömlösa natt. Eller jag skulle kanske hellre säga, att jag ej velat släppa den.» — Om det kostat hennes lif, hade Gretel ej kunnat öppna läpparne till ett svar. Hon såg under sina sänkta ögonlock, hur han satt framåtböjd och väntade. »Var det ni?» kom det igen med en underström af ifver, som nästan kom Gretel att le. Då hördes i detsamma fröken Vesters röst utanför, och Gretel nästan ropade i sin ångest: »För Guds skull, fråga ingenting — nu.»

Fröken Vester kom in lagom för att se, hur doktorn läste sin bok med ett intresse, som endast öfverträffades af Gretels ifver vid ritbordet. »Bevare mig väl en så'n flit och en så'n tystnad,» skämtade hon, »har doktorn varit så här angenäm hela tiden, så var det verkligen hög tid, att jag kom hem och afbröt hans svada. Men nu skall jag hjälpa dig in i Åkes rum, ty du skall nog inte kunna låta bli att störa oss.» Hon räckte honom skrattande käppen och sin hand till hjälp. Han kastade en bedjande blick på Gretel, men hon lyfte ej sina ögon från arbetet, böjde blott sitt huvud, när han sade farväl. — Fröken Vester kom genast tillbaka och ifrigt, som om hon velat försvara sin och broderns vän, pratade hon på, under det hon styrde och ställde med penslar och dukar. »Man skall nog känna doktor Wallér riktigt för att förstå sig på honom, men då värderar man honom också. Det är så lustigt, att ni nu tror, att han är tvär och kallsinnig, det tror man alltid i ungdomen om folk, som inte genast kastar sig in på ens egna intressen, och då är han i själfva verket den mest vekhjärtade man jag känner. Hur den mannen kämpat sig fram genom lifvet, kan ni ej ana, hans gråsprängda huvud vid 30 år skvallrar litet därom. Han fick hela sin barndom försaka all ömhet, och det lärde honom att aldrig begära någon sådan, men innerst inne hunger han efter vänlighet. Åke talade nyligen om något, som är så betecknande för honom. — Här om dagen kom en ung flicka fram till Åke på gatan och frågade med en tydlig oro i sina ögon, om Håkan Wallér var mycket sjuk. Åke kunde ej minnas, att han träffat flickan förr, men svarade vänligt förstas, och när han sedan beskref sitt möte för Håkan, må ni inte tro, att han log ett smickradt och själfbelåtet leende, som hvarje annan karl skulle ha gjort. Han sade endast ett kort »tack», och det skälfde som af smärta kring hans läppar, och så sade han lägt, som för sig själf: »Jag ville ha den flickans svala hand på min panna.»

Gretel hade ej sagt ett ord under fröken Vesters försvarstal, hon kände sig upprörd som inför en uppenbarelse, men så vaknade hon till besinning vid att en tung tår föll ner på ritningen och ohjälpligt förstörde den. Hon slet papperet af ritbrädet, skrynklade ihop det, och sade till fröken Vester, under det hon omsorgsfullt vände bort sitt ansikte: »Vet fröken, det är nog bäst, jag går. Jag kan inte rita ett streck i dag, jag är så trött.»

Fröken Vester kom hastigt fram till henne och vände hennes ansikte mot sitt. »Ni ser verkligen dålig ut, kära barn, och inte har ni kunnat bli bättre af allt mitt prat om saker, som inte kunna intressera er. Gå nu hem och kom inte tillbaka, förrän ni känner er kry.» — Då Gretel väl var borta, gick fröken Vester in till doktorn: »Hon är verkligen inte en så'n liten gås, fröken Birke, som du måste tro efter er lifliga tète-à-tète i dag. Hon var inte frisk, utan gick just hem nu. Stackars liten, hon såg alldeles förstörd ut.»

Håkan log ett inåtvändt löje. »Tystnaden kan vara värtalig nog den, du Elsa. Jag har aldrig tänkt på, att fröken Birke kunde vara en liten gås.»

Det dröjde en vecka, innan Gretel vågade sig tillbaka till ateliern. »Ett par dagar» hade doktorn sagt, att han skulle bli där, och det var först, sedan hon sett honom ute åkande, som hon fick mod att gå till fröken Vester. Hvad hennes hjärna arbetat och hennes hjärta värkt dessa dagar. Hon kämpade som för lifvet att kvarhålla den ljusa soliga bilden af sina drömmars kung, ville inte gifva sig, men för hennes öra klingade allt

jämt fröken Vesters ord. Hon såg den Håkan Wallér, hon kände, ligga där med slutna ögon lyssnande till vännens beskrifning på mötet med flickan, och när hon så försökte att på bilden utbyta den verkliga Håkan mot den dröme, så log denne alltid just ett sådant där remsamt leende, som fröken Vester talat om. — Till slut beslöt hon att resa hem, ty det kände hon, att skulle hon bli hjälpt någonstades här på jorden, skulle det vara på Störviken hos morfar. Ett par veckor tidigare, än hon ämnat, var det ju, men hon hade sagt tant Gellert, att det var mycket att göra hemma till jul, och tant Gellert fann detta högst antagligt. Så gick hon då till sin sista lektion med riktigt ynkligt vemodiga känslor. Naturligtvis skulle hon komma åter efter jul, så mycket kände hon morfar, men allting skulle vara så olika då. Hon riktigt kände, hur hon åldrades, och aldrig mer skulle solen lysa öfver strömmen, som den gjort denna höst. Det visste hon då så säkert. — Gretel var helt missmodig hos fröken Vester, de togo ett varmt afsked för en tid, och så gick Gretel åter ut i salen. Hon stod en stund bländad af all den glittrande glansen, försökte att fanna allt i en blick som vid ett afsked. Hon såg ej Håkan Wallér, som stod ett par steg ifrån henne och tåligt väntade, tills hon vände sig mot honom liksom tvingad af hans blick. Hon tryckte omedvetet handen mot sitt hjärta, när hon mötte hans blick, och där hon stod så med sitt vackra ansikte glödande af sol och förvirring, tycktes hon honom den vackraste kvinna han mött.

Han gick fram till henne och tog den hand, hon tvekande räckte honom. »Blif ej ond, att jag väntat på er, men jag kommer för att få ett svar på min fråga härom dagen.»

Hon försökte att draga sin hand till sig, men han höll den fast. »Ni vet det,» sade hon lågt och lät hufvudet sjunka, liksom medvetandet där-om varit för mycket för henne att bära.

»Ja, jag vet det,» svarade han och släppte hennes hand, »och det är skamligt att pina er, men jag kunde ej motstå.» Stämman hade fått en klang af glädje, som hon ej hört där för, och som kom henne att se upp. Hon såg ett leende i hans ögon, någonting skälmaktigt, som väckte hennes försvarslusta, och som hjälpte henne öfver det värsta. »Men hvad jag inte vet,» fortsatte doktorn, »det är, hvarför ni var så god emot en ensam fattig stackare, som just då hungrade efter ett tecken af sympati.»

»Hade jag vetat, att ni var Håkan Wallér, hade jag aldrig frågat efter, om han lefde eller dog.»

Den unge mannen böjde sig undan som för ett slag, leendet stelnade efter hand och ögonen blefvo svarta som af återhållen smärta eller vrede. Utan ett ord lyfte han på hatten och gick. Gretel tyckte, att det var ett halft lif, hon genomlefde under den minut, hon stod där midt emot honom. All harm hann smälta bort, all stolthet gå förlorad, och en stor ödmjukhet hann taga dess plats. Men det var först, när doktorn var ett stycke på väg, som hon tog sitt beslut. Hon sprang efter honom och tvang honom att stanna. »Förlåt mig, förlåt mig,» bad hon med båda sina händer om hans arm. »Nej, säg ingenting,» fortsatte hon, när han ville svara, »kom och sätt er på den där bänken på kajen, och låt mig berätta allt för er.» Hon drog honom med sig ner till bänken, och med en nervös ifver, som om hon varit rädd, att han skulle undkomma henne, började hon. Orden kommo tumlande som vårbäckar, och det var, som om de löst bandet kring hennes hjärta och den stela blicken i den unge mannens öga. Och när Gretel kom till slutet af sin bikt, hade stämningen fått en tillsats af humor, som de båda lifligt kände, och till sist kom det förlösande skrattet otvunget öfver deras läppar.

»Vet ni, fröken, vi ha varit ett par stora barn båda två, och jag det största. Ni skall aldrig förstå, att jag kunnat vara det, men nu gör det också detsamma.»

»Jo, jag vet, jag vet,» sade Gretel lågt, men han hörde henne ej. Han satt och stirrade på solens lek med vågorna i strömmen, njöt af något godt och varmt, som steg inom honom, och gjorde ej ett försök att bryta tystnaden. Så steg Gretel upp: »Jag måste gå nu.» — »Ja visst, min droska väntar mig också.» Han tog hennes hand. »Ni kommer ju igen efter jul?» — »Ja, det gör jag nog.» Han hade svårt att släppa handen. — De gingo tysta fram till droskan och han steg upp. »Färväl till hämnäst.» De skakade hand ännu en gång och vagnen rullade bort. Då först kom Gretel ihåg, att hon alldeles glömt att fråga och doktorn att säga, hvad han hette, som hela tiden varit hennes drömmars hjälte. Hon log för sig själf, där hon stod midt i solen.

FRÅN IDUNS LÄSEKRETS.

»DE RÄTTLÖSA.»

Till redaktionen skrives:

»Frågas om Redaktionen skulle vilja vara så god och intaga medföljande rim i Idun, om det befinnes dugligt? Har tagit mig mod att sända det, enär redaktionen förut godhetsfullt skrivit till småskollärarinnornas fromma. Dessa få på landsbygden ofta lida så mycken orätt, att, om det vore känt, skulle nog deras rättslösa ställning behjertas. Denna är deras värsta onda, emedan den gör dem helt och hållet försvarslösa. Det vore en stor hjälp, om Idun, som läses i de mäktiges hem, ville påvisa saken ifråga.»

Här följer nu den bifogade lilla dikten:

Det flydda seklet man så vackert kallar
för kvinnans sekel, hvarför vet ej jag;
ty fast man det uti hvar tonart trallar,
den svagare hon är ännu i dag.
Och därför finnas öfverallt trälinnor,
Och detta icke minst bland Sveriges kvinnor.

De, här åsyftas, fostrade ha blifvit
för statens tjänst, men skyddas ej af den.
Ett bröd, så knappt, man väl åt dem har gifvit,
men rättslig ställning äga de ej än.
Som deras herrar anse sig de flesta,
och lätt de störtas utaf första bästa.

Att småskollärarinnorna jag menar,
det har man säkert längesen förstått.
Och mången tanke sig med mig nog enar,
att just så soljus ej är deras lott.
En sanning äro ej de ord oss möta:
»De sitta säkra, blott sitt kall de sköta.»

Förtalet ständigt smyger kring på jorden
och söker hvilken det uppsluka må.
Med läppar leende, men gift i orden,
det offer finner i hvarenda vrå.
Och lättast offrade bli, när det gäller,
de, som ej våga sig försvara heller.

Man i den hand, hvaröfver lärarkären
så ofta sig beklagat, lämnat har
på nåd och onåd nu, som alla ären,
de svagare. Männ' välbetänkt det var?
Skall så förblifva? Skola ej sitt bröd
de tryggadt finna snart af lagens stöd?

O, moder Svea, ej vill jag dig klandra,
men modershjärta har du ej för dem,
som värnlösa ännu du låter vandra,
fast faror, många, huta deras hem.
Jag dessa glömda anbefaller dig.
Låt dem åt skyddet snart få glädja sig!

OLLE.

TEATER OCH MUSIK.

AULINSKA KVARTETTEN gaf i förra veckan sin fjärde kammarmusiksoaré, hvilken liksom de föregående under detta spelår samlat i det närmaste fullt hus. I likhet med dessa uteslutande ägnad åt Beethoven, erbjöd den ett särskildt intresse genom den jämförelse, densamma öskt framkallade med Brüsselkvartetten, så mycket hellre som programmets första nummer utgjordes af B-dur-kvartetten, hvilken Brüsselkonstnärerna utförde på sin sista soaré. Jämförelser äro förhatliga och kunna lätt bli orättvisa. Ingen kan emellertid rimligtvis begära, att vår kvartett med dess medlemmars så godt som dagliga och ganska ansträngande tjänstgöring i k. hofkapellet samt med det personombyte, som delvis ägt rum inom densamma, skall stå på samma höjd i samspel och nyanseringskonst som dessa främlingar, de där i årtal haft kammarmusiken till sin hufvuduppgift och oupphörliga tillfällen att såväl i sitt hemland som annorstädes bereda sig för och utöfva densamma. Säkert gör ej heller Aulinska kvartetten anspråk på att ställas au niveau med den Brüsselska. Den insats densamma gjort i vårt musiklif är, såsom vi ofta framhållit, af den största betydelse och förringas ej i minsta mån, äfven om en annan kvartett, som gynnsamma omständigheter ställt ett trappsteg högre, här låter höra sig och framkallar entusiasm. Och att Aulinska kvartetten äfven, hur stadgadt dess anseende hos vår musikaliska publik än är, ständigt arbetar på att fullkomna sina prestationer, det framgick tydligast denna afton just genom utförandet af den ofvannämnda B-dur-kvartetten, som både i distinkt tonsats och utpräglad nyansering framstod bättre, än då den förra gången fanns på de fyras pro-

Förnämsta tvättmedel

äro och förblifva dock vid finare tvätt

HYLINS Ekonomi-Tvål

och vid gröfre tvätt (byk)

HYLINS Prima Tvätt-Tvål

gram. Det storslagna tonverket framkallade ock det lifligaste bifall. Aftonens hufvudnummer blef emellertid pianotriön op. 70 nr 1 i D, den s. k. spöktrion. Utförandet af densamma var alldeles förträffligt, och både hr Stenhammar, hvilken med vanlig finess skötte pianostämman, samt hrr Aulin och Zedeler förtjäna därför det lifligaste erkännande. Som slutnummer utfördes kvartetten i A op. 18 nr 5.

»**TEATERLYCKAN**» har ännu en gång pröfvats af den unge, energiske diktaren hr Fredrik Nycander, som å Svenska teatern Marie Bebdålsedag presterade sitt nyaste sceniska alster för en rätt talrik och mycket gynnsamt stämmd matinépublik.

Med skalden som älskvärd ciceron föras vi direkt in i den stockholmska teatervärlden, där vi få bevittna herrar aktörers afundsamhet gent emot hvarandra i de ömtåliga rollfrågorna, deras lätt sårbara fåfänga och hur en teaterrecensent i en af våra dominerande tidningar med ovanlig öppenhet läser upp sin kritiks skarpt bitande sanningar inför just de skådespelare och den författare, som risas i hans recension. Författarens intima bekantskap med journalistikens och scenens folk är oss en borgen för, att denna kuriösa tidsbild är verklighetstrogen, hvidan någon invändning från vår sida ej kan komma i fråga.

Styckets hufvudfigur är en ung begåfvad skådespelare med lysande konstnärliga framtidsutsikter, hvilka emellertid äro på pippen att omintetgöras till följd af en kärlekshistoria. Allt slutar emellertid i bästa harmoni, alldeles som i pjäserna från den gamla goda tiden.

Den lilla komedien spelades med schwing, och särskildt gjorde hr *Olsson* furore i en komisk landbrukares skepnad. I sista akten hade författaren lyckats släppa humöret riktigt löst, och där förekommo några skrattretande repliker, lika verklighetstrogna som indiskreta och som af hr *Elfason* i en teaterdirektörs skepnad buros fram med stor éclat.

Den enda af de uppträdande, som på ett ofördelaktigt sätt bröt sig ut ur ramen, var teaterförfattarens representant, hr *Ekman*, hvilken med sin grimering à la biljardmarkör från Grönköping och sin tafatthet i öfrigt gaf en mycket ovederhäftig bild af en dramaturg på modet.

Emellertid hade publiken hjärtans roligt under de två middagstimmar, som den muntra historien räckte, och efter det sista ridåfallet byllades författaren och de uppträdande med kraftiga applåder och åtskilliga inropningar.

VASATEATERN. Reprisen af den tokroliga wieneropretten »Stackars Jonathan» inleddes med en recettföreställning till hr *E. Strömbergs* favör och blef naturligtvis en triumfkväll för den populäre komikern. Han spelade och sjöng con amore, och det bästa af allt: med en måttfullhet, som i flera moment gjorde hans framställning sant artistisk.

Som kokerskan Molly briljerade fru *Meissner* både dramatiskt, vokalt och — lingvistiskt; de språkliga utsväfningarna, vederbörligen understrukna af hennes oefterhärmliga parvenyimpertens, vore ej de minst skrattväckande.

Hr *Lund* hade skapat en mycket karaktäristisk impressariotyp, och sina kupletter i första akten sjöng han med öfverdådig bravur samt med ett erkännansvärdt textuttal. Hr *Adamis* lifströtta millionär var tillfredsställande nog, men fröken *Keyzers* diva hade satt sina millioner i halsen, så att man fick gissa sig till hvad hon sjöng.

Operetten hade fått en ganska stilfull uppsättning och gick i sin helhet med stor precision under dir. H. J. Meissners vakna ledning.

I Iduns Hjälpreda

för Hemmet läses under rubrik

»Om hudens vård»:

— — — Bland alla de medel, som rekommenderas för bevarande eller förbättrande af hyn, anses boraxbenzoë såsom det bästa — — — Mot finng och oren hy är bästa medlet en längre tids begagnande af borax-benzoëtvål — — —

HENRIK GAHNS

Borax-Benzoë-Tvål

omtyckt sedan många år, säljes i parfym- & tvålbodas m. fl.

KÖKSALMANACK

Redigerad af

FACKSKOLAN FÖR HUSLIG EKONOMI I UPSALA.

(Föreståndarinna: fröken Ida Norrby.)

FÖRSLAG TILL MATORDNING FÖR VECKAN 30 MARS—5 APRIL 1902.

Söndag (Påskdagen): Klar buljong med smörbakelser; stufvad gädda med kräftstjärtar och blomkål; stekta ryska höns med brynt potatis och salader; ananasglace med mandeless.

Måndag (Anmandag Påsk): Kejsarsoppa; filet à la Oscar; rödvinsskum med plättbakelser.

Tisdag: Engelsk kalbringa med potatis; sachsisk mjölrätt med skumsås.

Onsdag: Biffpaj; soppa på blandad frukt.

Torsdag: Ärtor med fläsk; gräddmunkar med sylt.

Fredag: Stekt benfri abborre med potatismos; hafresoppa med ägg.

Lördag: Kötsoppa; pepparrotskött med potatis.

RECEPT:

Stufvad gädda med kräftstjärtar och blomkål (f. 6pers.), 1 o. 1 half kg. gädda, 1 o. 1 half msk. salt, 1 o. 1 half tsk. ättika, vatten.

Stufningen: 2 msk. kräftsmör, 1 o. 1 half msk. mjöl, fiskspad, 2—3 dcl. grädde, 2 hg. kräftstjärtar. Peppar, (salt), socker.

Blomkål: 1 stort blomkålshufvad, vatten, salt.

Beredning: Gäddan rensas, sköljes väl, ingnides med ättika och salt, samt kokas i kori spad. När den är kokt, upptages den, och skinet afdrages. Fiskköttet befrias därefter från alla ben och skäres i tärningar.

Kräftsmör och mjöl sammanfräsas, fiskspad och grädde påspädes, och såsen får koka i 10 min. Kräftstjärtarna och det i tärningar skurna fiskköttet nedröres i stufningen, och denna afsmakas. Blomkålen kokas i saltadt vatten och upplägges midt på serveringsfatet, och stufningen hålles rundt omkring. Något af den skära såsen hålles öfver blomkålen, och anrättningen serveras genast.

Ananasglace (f. 6 pers.). 5 äggulor, 1—2 dcl. vatten, 110 gr. socker, 1 half lit. tjock grädde, 1 burk ananas.

Beredning: Äggulorna vattnet o. sockret vispas öfver elden, tills det tjocknat, då grytan afllyftes; vispningen fortsättes, tills smeten är kall. Då ivispas den till hårdt skum uppvispade grädden, jämte hälften af ananasen, skuren i små bitar, samt ananaspadet. Massan fryses ej för hårdt, upplägges på geléskål och garneras med resten af ananasen, skuren i skivfor.

Filet à la Oscar (f. 6 pers.). 1 kgr. kalffilet, 1 o. 1 half tsk. salt,

Nyhet!

Göteborgs Walnut Creams

Med Walnöts-fyllning.

(2)

1 fjärdedels tsk. hv.-peppar, 2 msk. smör till stekning.

Sås: 2 msk. kräftsmör, 1 msk. mjöl, sparrisspad, 3 dcl. tunn grädde, 1 half burk hummer (90 öre), 1 burk sparris (65 öre), salt, socker, hvitpeppar.

Beredning: Köttet tvättas med en duk doppad i hett vatten och skäres i 1 cm. tjocka skivfor, hvilka bultas lätt. De saltas, peppras och stekas hastigt i smöret.

Smör och mjöl sammanfräsas och utröres med sparrisspadet och grädden, och såsen får koka 10 min. Då iläggas den sönderskurna hummern och sparris, hvarefter så en afsmakas och hålles öfver köttet. Anrättningen serveras genast.

Engelsk kalbringa (f. 6 p.). 1 o. 1 half kgr. kalbringa, 50 gr. njurtalg, 2 msk. hackad persilja, 1 half kkp. stötta skorpor, 1 msk. salt, 2 ägg, 1 lit. buljong eller vatten, 1 morot, 1 liten portug. lök, 1 o. 1 half msk. smör.

Sås: Det brynta smöret, 2 msk. mjöl, spadet.

Beredning: Bringan urbenas och tvättas med en duk doppad i hett vatten. Njurtalgen hackas med persiljan

och blandas med de stötta skorpor, saltet och äggen. Denna blandning utbredes på bringan, som därefter hoprullas hårdt och ombindes på trestäl-len. Den lägges i den kokande vät-skan och får häri koka med moroten och löken, tills den är mör eller omkr. 2 tim. Smöret brynes i en långpanna, och häri iläggas bringan, som insättes i ugnen att få vacker brun färg. Bringan upptages, och såsen beredes enligt allmänna regler för såser. Den serveras i särskild säskäl till den upp-skurna bringan.

Sachsisk mjölrätt (f. 6 pers.). 75 gr. smör, 100 gr. mjöl, 1 knifudd salt, 3 dcl. oskummad mjölk, 80 gr. socker, 5 ägg, 30 sötmandlar, 20 bit-termandlar, 1 tsk. rifvet citronskal, 10 gr. makaroner, 35 gr. sultanarussin, 1 msk. konjak.

Till formen: 1 half msk. smör, 2 msk stötta skorpor.

Beredning: 25 gr. af smöret, mjölet, saltet och mjölken få koka, tills massan släpper pannan. Ett helt ägg iröres genast och smeten får kallna. Det öfriga smöret röres med äggulorna och sockret till skum och blandas i smeten, tillika med den skällade och rifna mandeln, citronskalet, de stötta makar-onerna, de rensade och sköljda sultana-russinen samt konjaken. Sist nedskäras de till hårdt skum slagna äggwhitorna. Blandningen slås i smord och brödbeströdd form och kokas i vattenbad i ugn 1 o. 1 half—2 tim. Serveras med sylt eller skumsås.

Stekt benfri abborre (f. 6 pers.). 1 o. 1 half kgr. abborre, 1 o. 1 half msk. salt, 1 msk. ättika, 1 kkp. fint stötta skorpor, 3 msk. smör, fiskspad, 1 dcl. grädde.

Beredning: Fischen fjällas, rensas, sköljes samt torkas väl. Den skäres

FREJA-MAGASINET

C. E. LAGERSTRÖM

Specialaffär för Damartiklar STOCKHOLM.

FÖRSÄLJNINGSLOKALER:

18 HUMLEGÅRDSGATAN 18.
18 GÖTGATAN 18.
29 DROTTNINGGATAN 29.

KONTOR OCH LAGER:

18 HUMLEGÅRDSGATAN 18.

upp i ryggen, ryggbenet borttages jämte alla småben. Fileterna ingnidas med ättika och salt och vändas därefter i de fint stötta skorpor. En långpanna smörjes med hälften af smöret, och häri nedläggas abborrarna med det öfriga smöret i flockar ofvanpå fisken. Den insättes i ugn, och när fisken är brynt, påspädes fiskspadet, (kokt på hufvad, skinn och ben) och abborrarna få steka omkr. 20 min, då de uppläggas. Pannan urvispas med grädden, och såsen hålles öfver fisken.

FÖR DEN BRÖSTSJUKA FLICKAN.

Idun vågar i dag vända sig till sina läsare och för medmänniskors lidanden ömmande personer i allmänhet med en varm vädjan om hjälp för en ung flicka, hvilkens sista hopp hvilat på en alltid till bistånd redobogen allmänhets barmhärtighet.

Det gäller en ung flicka, i saknad af anförvanter, hem och penningar samt angripen af en farlig bröstsjukdom, hvilken skall bli dödande, om icke god vård snart kan beredas henne. Sedan alla andra utvägar försökts, har den olyckliga i sin öfvergifna belägenhet vänt sig till oss för att om möjligt genom vår be-

Begär mönster af våra garanterade solida siden-tyger i svart, hvitt eller färgadt.

Specialitet: Tryckt Siden-Foulard, genombrutna sidentyger (à jour). Rå- och Tvättsiden för kläder och blusar från 90 öre pr mtr.

Vi sälja i Sverige direkt till privata och sända de utvalda sidentygerna tullfritt och franko till bostaden.

Schweizer & Co, Luzern (Schweiz)

— Siden-Export. —

Köp Schweizer-Siden!

Den bekymmersamma toalettfrågan

IDUNS Modetidning

är lätt löst genom att för det nya året prenumerera på »Iduns Modetidning», som på sitt område intar hedersplat-

sen som den fullständigaste, innehållsrikaste och elegantaste modejournal Norden äger. På 6 olika språk har detta kontinental organ för allt hvad till den kvinnliga dräkten hör uppnått en upplaga på mer än 300,000 exemplar — något som bäst torde tala för dess värde och därpå betingade popularitet! Iduns Modetidning utgives i tvänne olika upplagor, båda med två stora 8-sidiga nummer i månaden, hvartdera innehållande 70—80 utmärkta illustrationer samt åtföljda af en stor dubbelsidig mönsterbilaga af enastående rikhaltighet. Med den dyrare

upplagan (den s. k. planschupplagan) följa dessutom en gång i hvarje månad en präktig modeplansch i färgtryck med de modernaste härfrysyrer på baksidan samt som en synnerligen värdefull och allmänt omtyckt gratispresent: Iduns Handarbetstidning, hvilken, af framstående kvinnliga konstnärer på detta område, fylles med idel nykomponerade originalmönster för alla slags kvinnliga handarbeten, broderier, läderplastik, glödrättning m. m. Prenumerationspriset för helår & planschupplagan endast 5 kronor, & den billigare upplagan (utan planscher och handarbetstidning) 3 kronor, ett utomordentligt billigt pris i förhållande till den praktiska valuta, som bjudes i detta

Nordens finaste och innehållsrikaste modeblad.

Att beakta!

Vår lille gosse Sven, som under sina första två år erhöi »Mellins food» i ganska stora mängder, på föreskrifvet sätt blandad med mjölk, mådde förträffligt och frodades synbarligen däraf, hvarför vi äro fullkomligt öfvertygade om detta fabriksats utmärkta egenskaper. Göteborg i december 1901.

Ernst W. Ehnbohm.

Prof af MELLINS FOOD sändes gratis och franko på begäran från Axel Lennstrand, Gefle. MELLINS FOOD finnes på apoteken samt hos alla väl fournerade specerihandlare.

Barnavård.

Vid Sällskapet Barnavårds anstalt för utbildande af barnavårdarinnor emottagas nya elever den 15:de i hvarje månad. Kursen 4 månader. Ansökan om friplats göres till föreståndarinnan fröken A. Törnqvist, Folkungagatan 93, som för öfrigt lämnar önskad upplysningar. Tel. Maria 1240.

Linneväfveriet, Borås, säljer billigast handväfda Servietter, Dukar, Handdukar och Linne-lårter per efterkr. Begär proffer och prislista!

Allmänt erkändt som öfverlägset lösande och tillika välsmakande medel vid hosta, heshet, katarr och influensa.

Säljes i askar à 30, 35 & 40 öre (5 olika sorter) på alla större apotek och hos alla välsorterade handlande i riket.

Ensam agent S. J. Norman, Stockholm. Askarne äro ungefär dubbelt större än denna kliché.

Begär alltid äkta

REGLISSE F. ORENT.

Fourché's Matolja

världsberömd.

Hos herrar specerihandlande.

KNEIPP BADEN, vid Norrköping. Kurort. Vattenbehandling m. m. Öpen året om

utlagda, och eventuella bidrag mottagas afvenledes tacksamt pr post undrar angifvande, att de afses »För den bröstsjuka flickan».

FRÅGOR

ENHVAR af Iduns läsarinna äger att å denna afdelning framställa förfrågningar rörande husliga eller andra angelägenheter till besvarande af läsekretsen. Åro frågorna af den art, att de rätteligen höra hemma i annonsafdelningen, intagas de dock icke.

N:r 127. Skulle någon vilja säga mig, hvar någon präktig skola för utbildande af lärarinnor för skolkök finnes, hvilka villkoren för inträde där äro, året den försiggår, och hvad ungefärliga kostnaderna skulle blifva, inackorderingen inberäknad. Hvilka äro löneförmånerna för en å skolkök anställd lärarinna?

N:r 128. Hur gammal bör man vara för att få plats som elev på ett mejeri? Hur mycket kostar en kurs? Och hur länge dröjer det, innan man kan få någon stadigvarande plats?

N:r 129. Huru skall man bleka spånhattar?

N:r 130. Vill någon säga mig, hur man skall förfärdiga en a' delningskärm af gamla vykort?

N:r 131. Skulle någon vilja säga mig, huru jag skall bleka en hemnavävd helinneduk?

N:r 132. Huru få bort stearinfläckar från en plyschduk?

N:r 133. Huru mycket äro nedanstående gamla silfvermynt värda: N:r 1. Carolus XI Rex. Sveviae (första sidan). 1674. 2 M. (Andra sidan). N:r 2. Carolus XI D. G. Rex Sve. (F. s.) Dominus. Protector Mevs 1696. 4 M. (A. s.) N:r 3. Adolphus Fridericus D. G. Rex Sveviae. (F. s.) Decus Principum Per Annos LXI. Subditorum Delicium Vicenarium Sed Quuod Brevius Luctus Penitus Ab A: MDCLXXI D. XII Febr. (A. s.) N:r 4. Carolus XII D. G. Rex

Sve. (F. s.) 1701. 2 M. (A. s.) N:r 5. Christianus VII D. C. Dan. Norv. V. G. rex (F. s.) 1 3. d. jedels Rigsdaler Species 1796 (A. s.) N:r 6. Gabriel Ahlman Assessor. (F. s.) Usque Beneficus. In Memoriam Socii Municipici R. Societ Oecon. Fenn. 1801. (A. s.) Alla dessa mynt äro präglade med stora bokstäver.

Finskan Emilia.

SVAR

ENHVAR af Iduns läsarinna uppmanas lifligt att till inbördes nytta i mån af förmåga besvara insända frågor. Svaren insändas till redaktionen, och angives all tid tydligt nummer å den fråga de gälla. Åt de tre af våra läsarinna, som under årets lopp tillfyllestgörande besvarat det största antalet frågor, komma vi som en uppmaning att vid dess slut utdela tre pris, hvardera bestående af 25 kronor. Förden skall bör en hvar, som insänder svar, alltid underteckna med samma signatur.

N:r 30. Den mor, som ej fått höra fru Gjems Selmers föredrag, kan få upplysning i samma ämne, om hon skaffar sig: »Ungdomens sedliga kamp» af Valdeus Bengtsson samt: »Fru Gosse till yngling» och »Atergålden barnens förtroende», bägge af dr: Mary Wood-Aller. Tyvärr känner jag ej fru Gjems Selmers adress.

— Fru Gjems Selmer har för afsikt

att utgifva sitt i Stockholm hållna föredrag från trycket. Den, som ej hört henne, kan således få läsa hennes föredrag.

Welleda.
N:r 31. Piano, 2 händer: Bayer, Kärleksgudinnan (vals); Bonnerose, Svärmeri (vals), Under stjärnorna (vals); Carlberg, La Gracieuse (pas de quatre); Victor Holtz, För tillfället (polka), Kurtis (hambo); Shipwith, Linnea (vals).

Welleda.
— Anskaffa från närmaste bokhandel senaste katalogen från Edition Steingraber, Leipzig. En mångfald af musikverk har ni där att välja på. Med bokstäver är betecknad, huru svåra de äro.

11 Tänze, n:r 228, af Ivanovici, Daaol, Lanner, Strauss kosta 80 öre. 9 Salonstykke af Prichards, Suchy, etc. kosta 1 kr. häftet. Naemi.

— Prenumerera för året på Damernas Musikblad, som torde kunna tillgodose de allra flestas smak.

Olga.
N:r 32. Till svenska konsulatet.

— Annonsera i Svenska Kuriren, adr. Svenska Kuriren Publishing Co., 37 N. Clarkstreet, Chicago, eller Nordstjärnan, adr. Nordstjärnans Publishing Co., 108 Park Row, New-York. Dessa tidningar äro spridda öfver hela Amerika, där svenskar finnas.

Memmei.

— Hr Carl Sundbeck har med statsbidrag afrest till Amerika för att studera förhållandena bl ni våra landsmän därute. Genom upprop i tidningarna har han erbjudit sig att under denna färd försöka att om möjligt taga reda på sådana emigranter, hvilka efter emigratorien ej afhörs och om hvilka släktingarne intet veta. Uppgif där för den försvunnes namn och vidare erforderliga upplysningar, så många som kunna gifvas, samt ert eget namn och adress. Hr Carl Sundbecks adress kan ni nog säkert få reda på af hans mor, änkefru Sundbäck, Kristiansfält, Borås, Fru Brita.

N:r 34. I folkskolorna i de flesta städer och mångenstädes äfven på landet finnas arbetskurser, hvarst flickorna få lära sig sy, sticka m. m. och gossarne smida, snickra, svarfva, laga skor m. m. Jag har sett många nytt-

No 4711
Familje-Tvål
billig — varaktig.
Försäljes i 1/2-kilo-paket å kr. 1: 25, innehållande 5 stora eller 8 mindre tvålar i olika färger och lukter.

ga artiklar förfärdigade af folkskolepojkar, såsom t. ex. hamrar, yxor, palmar, nystkronor m. m. Folkhögskolorna i vårt land utbildade praktiska gossar och flickor och där finnas frieleverplatser för mindre bemedlade.

Ann. Y.
N:r 33. Första häftet af min väfbok innehåller tydlig beskrifning på 13 olika slags mattor. I januarinumret af Iduns hjälpredda finnes en tydlig matbeskrifning med öfverskrift »Bräddspel med rutor och släta rutor. Garnet till varp skall vara otvinnadt. Moster Emma.

N:r 35. I svenska handelskalendern finner ni uppgift å de flesta svenska fabriker.

Olga.
N:r 36. Korgarbete läres bäst hos en skicklig korgmakare.

Ann. Y.
— I slöjdskolan, eller, såsom den numera kallas, Tekniska skolan i Stockholm lämnas dylik undervisning. Hushållningssällskapen i de olika länen pläga ju äfven ordna dylik undervisning. Skaffa er för öfrigt n:r 108 af Allmännyttigt handbibliotek, »Handledning i korgflätning» af Gustaf Flinta.

Olga.
N:r 38. Hvarje framstående guldsmedsaffär i våra större städer ger er nog nöjaktigt svar å denna fråga. Exempelvis Möllenborg eller Hallberg, Stockholm, Kjernås eller Svenson och Suhr Göteborg, Holm, Helsingborg, P. Anderson Borås m. fl.

De.

INNAN NI BESTÄLLER
KLICHEER hos någon, så gör förfrågan hos John Fröberg, Finspong.

medling kunna erhålla ett bistånd, utan hvilket hon måste se hvarje framtidshopp om lif och hälsa af skuret.

Den unga kvinnan, för hvilken denna vädan till offentligheten utgör en sista stråle af hopp, är bördig från Stockholms län och för närvarande bosatt i Sillerud, Värmland. Ett flertal intyg från såväl läkare som kyrkoherde och andra aktade personer gifva vid handen riktigheten af de ofvan lämnade uppgifterna samt att den sjuka är i allo förtjänt af lyckligare lottade människors varmaste deltagande och hjälp. Hvad som framför allt erfordras för hennes helas återvinnande vore en tids vistelse i ett sydligare klimat eller åtminstone ett uppehåll vid ett norrländskt sanatorium under instundande sommar.

Våren, det nyvaknande lifvets och förhoppningarnas tid, håller på att göra sitt intåg i våra sinnen såväl som i våra bygder. Låt oss då komma ihåg de svaga, för hvilka barnhärtighetens varma sol är lifvets sista och enda hopp!

Idun åtager sig med glädje att insamla och redovisa hvarje gifva som från allmänheten ägnas den nödställda. Å Iduns byrå, Klara Södra Kyrkogat. 16, finnas bidragslista och intyg

Profva **Wasa-Bryggeriets Pilsnerdricka.** Allm. 30 57. Riks 1073.
Öfriga maltdrycker rekommenderas.

Tandläkare Osc. Bohrn,
72 Drottninggatan 72.
Hvardagar 10—3; helgdagar 10—11.
Allm. tel. 4878.

Tandläkare John V. Lindh-Hygrell,
17 Karlavägen 17. Allm. tel. 13057.
Hörnet af Sturegatan och Karlavägen.

Tandläkare Sjöquist
6 Sturegatan 6. Riks 4591. Allm. 5463.
Rådfrågning 2—3.

Tandläkare G. W. Widfond,
Drottninggatan 74.
Artific. tänder från 2 kr. st., plombering m. m. Rikstel. 2754. Brunkeb. 2190

Doktor J. Arvedsons Kurs
i Sjukgymnastik, Massage och Pedagogisk gymn. (friskgymnastik)
i hufvudsak lika med Gymnastiska Centralinstitutets kurs för kvinnliga elever.
Kursen är 2-årig med början 1 okt.
Upplysningar och prospekt genom doktor J. Arvedson, Stockholm.

Kronisk Snufva och Svalgkatarr
behandlas med inre smärtfri massage (med instrument) af
Professor G. Cederschiöld.
Träffas hvardagar 2—4. Engelbrektsq. 5.

Doktor O. Wides Kurs
i Massage, Sjuk- & Frisk-Gymnastik motsvarande Gymn. Centralinstitutets kurs för kvinnliga elever. Upplysningar och prospekt genom Doktor O. Wide, Stockholm.

Satin Liberty kr. 1: 10
— tryckt — till kr. 4: 80 pr meter, porto- och tullfritt tillsänd; profver omgående; likaså af svart, hvitt och kulört »Henneberg-Siden» från 85 öre till kr. 20: 85 pr mtr.
G. Henneberg, Siden-fabrikant (k. o. k. hofl.) Zürich.

Från Gust. Flinta,
HEDEMORA.

Bokhylla med skåp 135 cm., ek 35 kr., valn. 37 kr. Lejonsoffor 100 å 115 cm. 35 kr. ek.

»Hotell Lindquist»
(1:a klass hotell) Vasagatan 20 (midst emot Centralstation) Stockholm rekommenderas i ärade resandes benägna hägkomst med sina komfortabla möblerade rum till moderata priser. Elektriskt ljus och badrum. Betjäning möter vid tåg och båtar. Vördsammast **A. LINDQUIST**, f. d. innehafvare af Badhotellet och Restaurant Kneippbadet vid Norrköping samt Bergsjö Hotell i Norrland. Rikst. 41 23, Allm. 181 35.

* Kunskap ger lycka. * * Duglighet är bättre än guld. *
Karlskoga praktiska skola
för kvinnor — tidsenlig praktisk läroanstalt — öppnar sin 10:de lärokurs nästa 15:de maj. Ämnen: huslig ekonomi: matlagning, servering, bakning, hushållslära, trädgårdsskötsel: sömnad: fruntimmers- och barnkläder, linnesömnad; väfnad: vanlig och konstväfnad; slöjd: stickning, ram-, broderi-, målnings-, tapiseri-, applikations- och gyllenläderarbeten, målning m. m.; glansstrykning; bokliga läroämnen: svenska och franska språken, bibelkunskap, skrif- och räknekonst, enkelt och dubbelt bokhålleri m. fl. Valfrihet, god tillsyn, billiga omkostnader, ovanligt naturskönt läge mellan skog och sjö. Undervisning af 14 kompetenta lärarinnor och lärare. — Skolan för män öppnas 1 nov. Skolornas årliga elevantal omkring 300. Svar och program mot dubbelt porto. — Rikstelefon. Adress: Karlskoga. Joh. Lindholm.

Lars Monténs Neutrala Kärtvål till ylletvätt och Oleintvål till linnetvätt användes lämp ligast sålunda:
»1/2 kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 å 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvätt böra såväl lösningen som sköljvattnet hafva 36 å 38 gradet.»
Finnes hos de flesta specialhandlare samt i mina butiker
N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 St Paulsgatan.
Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.

KAMRATEN,
illustrerad tidning för Sveriges ungdom,
har genom sin varmt fosterländska och verkligt ungdomsfriska anda hos såväl föräldrar och målsmän som hos de unga själva allt mera befest sin rangställning som vårt lands förnämsta ungdomsblad.
Pris för helt år 3 kr., halft år 1: 75.
Alla numren från årets början kunna ännu erhållas.

MOT FETTSJUKA
MARIENBADER
REDUKTIONSPILLER
af Dr SCHINDLER BARNAY
kejsari råd, öfverläkare vid Kronprins Rudolfs stiftelsen
Königsbader
För Herrar Läkare alltid till disposition
ENDRIST ÅRHA MED DENNA ETIKETT
ERHÅLLES I ALLA APOTEK
at tillgå på Marienbader Reduktionspiller
i Apotek i Sverige

Örebro
Ett-öres Kex
— är bäst —

(7)

I STORM. AF DINA.

Hon läste: »Og har jeg end sejlet min skude på grund, o, så var det dog dejligt at fare!»

Om det var skönt att segla! Det måtte väl hon, kustsergeantens dotter, veta, att det var, hon, som sades vara i släkt med hafsjungfrun själf, hon, som tidigt och sent var med sin julle ute bland bränningar och skär. Och stormen, hvad hon älskade den. Just det att få brottas med de starka, detta mäktiga, upprorsfulla hafvet, hvars vreda vågor väl läto sig besegras och det till och med af en liten flicka men aldrig, aldrig bindas, det var att lefva, det.

Allt annat föreföll henne så smått, så ringa mot denna hennes barndoms strids- och lekkamrat, hafvet. Icke alltid var henne hafvet en stridsbroder. Tänk nu, så lugnt, så stilla, skiftande i grönt och blått det låg där, men så djupt, aldrig endast yta, alltid djup, och dock så smekande glädt, så sjungande ljufv. Hon slöt ögonen, boken föll ur hennes hand, och jullen dref af sig själf mot hemmets ö.

»Hertha» ljöd det från klippan vid

strand. Ett knappt märkbart leende på den unga flickans läppar lät förmoda, det tillropet ej förklingat ohördt om och blott uppfattadt som ett eko ur fjärran. D ömmerskan drömde sin dröm till slut.

»Äntligen har jag då funnit dig, hafsjungfru! Och så trolsk och förförande se'n. Minsann jag behöfver blygas för min skärgårdsflicka. Det var då snällt af dig att omsider nalkas land.»

Så hälsade henne röstens ägare, en ung ljuslockig fyr med muntra spelande ögon och friska vackra tänder, som gläntade fram mellan skratlystna läppar. Hållningen, sportdräktens elegans, ledigheten tydde här på storstadsherrn.

»Axel här,» ljöd det hurtigt tillbaka. Allredan utflyttade!»

»Ja då, nu skall det luftas litet! Efter bokdamm och examensplugg skall det blifva friska tag. Eja, min flicka, låtom oss taga en tur tillsammans på ditt haf! Borde egentligen blifvit sjöman.»

»Du, som ej kan sköta en åra eller ett segel ordentligt.» — Det låg hän i tonen.

»Om jag kan? Kom, skall du få se! Du må tro, att Stockholm har äfven sin skärgård och sina söta flickor.»

»Söta.»

»Hvad är det, du läser där? Jaså Ibsen! Åh, jo, förstås. Den kanske passar ej så illa för en hafsmänniska, men för resten, hvad förstår du som jag af Ibsen?»

»För min del mer än min lärde kandidat tyckes förmoda. Tror du ej, jag vet, hvad storm är?»

»Strid mot vågorna, menar du.»

»Ja, mot vågorna, ja.»

»Om jag vore målare och skulle symbolisera västkusten, så skulle jag måla endast — dig.»

Albin Lenhardtssons
Stomatol.
Den bästa för
tändernas, munnens o. hudens vård.
H. Maj: Konungens Hofleverantör.

»Tack!»

»Karg, enkel och storslagen.»

I den rike Stockholmsgrossörens villa i fronten åt hafvet till fanns ett rum, därifrån många ljusa idéer med afseende på utflykter, danstillställningar o. d. ledde sitt ursprung, ty ende sonen, den unge juris studeranden var nöjenas lejon i denna lilla vrå af världen. Rik, glad och omtyckt af alla tycktes Axel Lönnar vara ett särskildt lyckans söndagsbarn.

Hertha Bring var också med öfver allt, och det var väl ej att undra på. Hon hade ju fått så god uppfostran. De gamla förmåna fröknarna i den där vackra villan därborta hade ju alltid tagit sig an henne, alltsedan hennes mor dog, och det var ju dem, hon hade att tacka för, att hon fick vara med på stadsbornas tillställningar. Visst hade man ju sett henne ensam på sjön med kandidat Lönnar, men det var väl mer händelsevis. Hon var ju jämt och ständigt där ute, och då låg det ju nära till hands, att han ägnade sig något åt henne. För öfrigt hörde hon ej till de flickor, som kunde slå an på en sådan man som Axel Lönnar, därtill var hon alltför tråkig och ointressant. En viss förnämhets i sättet att föra och kläda

sig kunde man ju ej frånräkna henne ändå.

Godt för Hertha, att en skvallerystet societet ej visste, hvad den leende flickan denna gång läste, där hon låg i sin båt. »Jaså, han är diktare, min kandidat, då det gäller mig.» Hon läste »och det i grönblått skiftande ögat syntes fuktigt varmt med ett uttryck af ömhet. Lifvet var dock skönt. Hvem var hon, att så varma känslor skulle falla på hennes lott, men hon ville dock försöka vara dem värdig. På hvad sätt? Ja, det fick framtiden utvisa.

Snart syntes ej Hertha mer i societeten. Hon hade begravt sin far, den ende, som egentligen hörde henne till. Och så togo de gamla fröknarna allt mer hennes tid i anspråk. De skulle flytta till sin hemort i höst. De vågade sig nog aldrig så långt ut i skärgården mer. Deras villa skulle hon få. Hon var ju närmast till den. De hade ju haft så mycken fröjd och glädje af sin Hertha. Hon hade varit som deras barn härute, då de voro så långt från de sina. Nu skulle de tillbringa sina återstående dagar i N-köping hos sina gamla vänner. Hoppades få se henne där någon gång.

En dag vid höststormarnas annalkande hade Hertha flätat två kransar af sensommarens eterner, och dem hade hon rott öfver till mors och fars graf borta på grannön. Kanhända kunde hon ej nu på länge komma ditöfver. Hon var just i färd med att draga båten upp på land, då en hand lades på hennes skuldra och ett buttert »god afton» kom henne att förvånadt blicka upp.

(Forts.)

Fallande räntor
beröra ej
Lifräntetagare.
De hafva en fast inkomst för lifstiden.
LIFFÖRSÄKRINGSBOLAGET
MUTUAL LIFE
lämnar **högsta möjliga lifränta** på inbetaldt kapital, ända till 21 % och erbjuder **största möjliga soliditet** genom sina fonder på
1,316 millioner kronor.
Öfver 6 3/4 millioner utbetalas årligen till 6,285 lifräntetagare.
Tariffer tillhandahållas och upplysningar lämnas baredvilligast å bolagets kontor, Strömsborg, Stockholm.

TIDSFÖRDRIF
LOGOGRYF.

Jag i bestämda formen tar mitt hela Och låter Iduns läsare det dela,
— De ha ju blifvit tränade därtill —
Småorden karaktären få belysa:
Hvad sticks han lik, så att man rent kan rysa?
Hvad små pikanta — han ock gifva vill.
En färg, som särskildt han tycks vilja dämpa.
Och härnar blodigt hvilken andlig krämpa?
Hvad flera finner han än sand i haf?
Hvad rikt han delar ut i doser smärre,
Den ena bask, den andra ännu värre.
Och hvaruti han medicinen gaf.
Här namn på dem som fått dem — halfva tjoget —
Om alla nämndes skulle hela tåget
Från Ystad upp till hvilken punkt nog nå?
— Där rik en skalde — hvad? sprang fram på stunden
Af en mitt helas? blef han ömt förbunden.
Som »samarit» han ville gälla då. (mitt hela nämligen.)
När i en ynglings — hvad? — en gnista tändes
Och han som hvem? beskref, hur detta kändes,
»För hett» — sa' strax mitt hela, att han kvad,
Och gaf det namn af? — ja, säg orden trenne,

Prenumerera på IDUNS MÖDETIDNING!

Stockholms
Dagblad
Morgon- och Aftontidning.
Observera Stockholms Dagblads rikhaltiga, lättlästa, illustrerade
Söndagsnummer.
Damer!!

Menstruationsbindlar i paket à 12 st. till 1 à 2 kr. paketet. Lifband därtill 1 och 1: 50 pr st. sändes pr efterkraf.
Bandagist P. RUDELIUS i Lund.

Gamlestadens
Herkules-
Väfnader

Rekommenderas
FABRIKS MÄRKE

Doktor F. Lendgiel's
äkte patenterade
Björk-
Balsam.

Denna balsam borttager finnar, fräknar, lefverfläckar, solbränna, näsrodnad, pormaskar och andra hudåkommor.
Bestrykes t. ex. om aftonen ansiktet eller andra hudställen med denna björkbalsam, så afskilja sig följande morgon nästan omärkliga fjäll af huden, hvilken därigenom blifver bländande hvit och mycket fin.
Ett krus balsam kostar 3: 50. Den där till hörande Opo-pomada och Benzoos-tvål säljes à 1 kr. pr st eller 5: 50 satsen.
Med hvarje krus följer bruksanvisning jämte flera intyg af kände, framstående läkare om dess utmärkte och välgörande egenskaper. Försäljes i Stockholm hos
Ivar L. Bohman,
53 Drottninggatan 53.
Obs.! Sändes till landsorten mot insänd likvid, postförskott eller efterkraf.

HERM. MEEHNS
Nya modeller
i
SNÖRLIF,
låga och välsittande
hvaribland särskildt
framhållas
Venus och La Premiere.
Regeringsg.
26.
STOCKHOLM.

Knypplade spetsar,
knyppeldynor, knyppelpinnar, knyppeltråd, knyppelmönster erhållas bäst från Fru Charlotte Randels spetsknypplingsaffär, Vadstena.
(Firman grundad 1880 och är prisbelönad med 7 silfvermedaljer samt guldmedalj i Paris 1900 m. m.)

Praktiska gångmattor.
Vid Krontorps gård, adr. Värmlands Björneborg, försäljas till 65 öre pr meter vackra hållbara gångmattor, förfärdigade af starkaste cellulosafiber. Sändas mot efterkraf. Försök några meter på prof.

En glädjepost för alla mödrar

Barn-
Garderoben

är helt visst underrättelsen, att de äfven för det nya året kunna prenumerera på »Barngarderoben», denna ovärderliga skatt och hjälprea i tusentals svenska hem, där små slitvargar göra mammorna beständiga toalettbekymmer. Alla dessa kan dock »Barngarderoben» lyfta från deras skuldror. Med sitt en gång i månaden utkommande 8-sidiga nummer, innehållande bortåt ett hundratal illustrationer, öfver allt som hör till våra barns dräkt från de spädaste åren till vuxen ålder, och åtföljdt af en stor dubbelsidig mönsterbilaga ersätter tidningen mångfaldt den ringa prenumerationsafgiften af 3 kronor pr år genom den nytta och den besparing, som dess praktiska vinkar och råd bereda hvarje hem. Otaliga tacksamma prenumeranter rundt om i vårt land lofprisa också »Barngarderoben» som

den mest praktiska tidning i sitt slag.

Toiletpapper,
af bästa kvalitet, sändes mot efterkraf i paket à 2 eller 5 kr. fraktfritt pr järnväg från
Bäckhammars Nya Aktiebolag,
adr. Värml. Björneborg.

Hvarje häfte af »Moster Emmas Väfbok» kostar 1 krona 35 öre. Första häftet mattor. Andra häftet gardiner, promenad- och bruddräkter m. m. Erh. mot postf. från utg., adress Kudby.

Fem ting att minnas, vid köp af möbler:

- 1:o. Pris.
- 2:o. Solidt och hållbart arbete.
- 3:o. Smakfull och treflig stil.
- 4:o. Salsmöbeln »Record» 1901, enastående.
- 5:o. Begär priskrant, ritningar och fotografier från

OSCAR EDV. EKELUNDS
Snickerifabriks-Aktiebolag,
Wirserum.
NEDERLAGET:
22 Birgerjarlgatan 22, Stockholm.

Stefanos

användes efter barnets 8:de månad på samma sätt som under 7:de och 8:de månad. Dock behöfver man ej vara så noga med mängden, då barnet nått denna ålder, utan kan något mera tagas. Barnet bör emellertid äfven nu börja intaga något fast föda, t. ex. ägg och välling. Stefanos användes för öfrigt i likhet med Mellins Food, enär dessa båda preparat äro ytterst lika hvarandra, med det undantag dock, att Stefanos är lämpligare som näringsmedel för barn samt 2 å 3 kronor billigare pr kilo.

Stefanos finnes till salu å apoteken samt hos väl försedda specialister.

Och gnistan, som nog annars och tändt »henne»

Blef släckt af ironiens salta — hvad? Sitt första — hvad? i vända födt, vill mamma Ha känt för hela världen med detsamma, Men grymt som i barbarers — fyll blott i — Den spåda blifver »utsatt» för kritiken Och blir »begravet» bland de andra liken, Se'n först det — hvaruppå? — en vecka stätt.

Vår tid, hvad den i rundt tal också kallas, Af hvad — den ju är min och din och allas Med sina växlingar af höst och vår.

Hvad dess —? och därför alla vilja plocka Dess »stämningar» från höjd och — mot sats — locka.

Men domslut af mitt hela alstren får: Än äro vårens blad och blom för »gröna», Än höstens korn upphittadt af nä'n höna »Omoget» — eller ock ett — hvad? — ma chère.

I hvilken annans bar man velat plöja! Och diktens — hvad? — man har tillåtit följa

På hvilket — andras in — och betat där? Hur så han rifver — det som hopp vill bygga,

Och många är det inte, som gå trygga; Blott hvilka? hurudant betyg de fått? Och nu det hända kan att för min möda Jag själf får tjäna till mitt helas föda. Jag säger därtill välbekommet! blott.

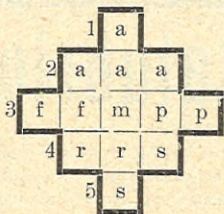
F. M. C.

ORDSPRÅKSGÅTA.

Spräng icke öken, Isa!
Om bokstäfverna i ofvanstående rätt ordnas, fås ett ordspråk.

L. B.

KORSGÅTA

Mitt tredje kommer ofta nu
Till bygden fram och klagar.
Han fryser och han sväller ju
I dessa kalla dagar.
Mitt andra kan man än få se,
På positivets låda,
Bland människor, som tanklöst le
Då de hans konster skåda.
Och musikanten, stackars man,
Som får kring landet vandra,
Han är mitt fjärde äfven han,
Liksom så många andra.

H-R C.

TABULA MAGICA.

1	2	3	3	3
3	4	4	5	5
6	6	6	7	7
8	8	8	8	8
8	9	9	9	10

Siffrorna i ofvanstående figur skola ordnas så, att vare sig man summerar dem lodrätt, vågrätt eller diagonalt, de alltid gifva summan 30.

MAX.

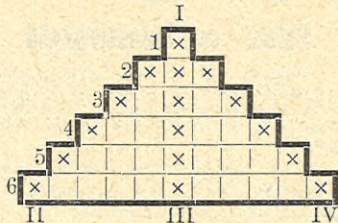
GADUS' "Sillsardiner"

rekommenderas såsom ett närande och välsmakande **färskt** födoämne.

Bruksanvisning medföljer hvarje burk.

(5)

PYRAMIDGÅTA.

Af 6 a, 1 c, 2 d, 4 e, 1 g, 1 i, 1 k, 3 l, 3 m, 3 n, 1 o, 1 p, 3 r, 3 s. 2 t och u bildas de ord, som anbringas i ofvanstående figurs vågräta rutnader. Orden äro: 1) endast en bokstaf, 2) landtude, 3) namn ur nordiska mytologien, 4) ö i Medelhafvet, 5) del af segelfartyg, 6) kunde ett af våra regementen kallas. Äro orden rätt funna, så bilda de med stjärnor betecknade raderna följande ord: I—II hur våra midvinterdagar äro, I—III mottagningsrum, I—IV skälmslycke.

SIBYLLA.

LÖSNINGAR

TILL TIDSFÖRDRIFVET I N:R 12.

VOKALFÖRÄNDRINGSGÅTAN: al, il, ä, öl.

MOSAIKEN: Mathilda Roos — Anna Branting: 1) marmortappa, 2) aftonsvalka.

FYRTORNETS KONSERVER
GULDMEDALJ I GEFLE 1901

GRÖNSAKER:
Sockerärtskidor, Spenat, Ärtor, Haricots verts m. m.

FISKKONSERVER:
Fiskbullock, Inkokt makrill, Inkokt ål, Fiskpudding m. m.

KÖTTKONSERVER, VILLEBRÄD, FÄGEL & SOPPOR

REKOMMENDERAS!
Fullständig prisurant hos Hrr Delikatesshandlande i Stockholm, Göteborg & landsorten.

BREFLÅDA

REDAKTIONENS BREFLÅDA:

A. W-n. Vi skulle helt säkert göra fru H. större tjänst än tjänst med att intaga ett onödigt långt s. k. berktigtande. Om den värderade sängerskans första debut inträffat i början af 1896 eller i slutet af nästföregående år, är väl rätt oväsentligt, liksom ock att hennes debutroller till antalet voro fyra i st. f. de vanliga tre. Ej heller spelar det någon så viktig roll, om den kronologiska ordningen mellan ett par af hennes sängpartier blifvit omkastad.

Ingegerd. Jo, tack! Med nöje mottages mera.

Olle. Vi uppfylla gärna och begäran. M. B. har i versifierad form affattat en varm hjärtad vädjan för det kämpande boerfolks sak och ber om plats för densamma i Idun. Så tröstlöst vanmäktiga äro dock alla känsloprotester mot våldspolitiken i Sydafrika, att... ja, att vi icke ens anse mödan lönt upptaga våra spalter med dylika välmänta, men föfänga utbrott.

Anna. Carl Larssons tafla kommer till förprenumeranter å Idun kosta endast kr 3. Afven kvartalsprenumeranter äga rätt till denna förmån.

Vivi. Vi kände genast igen eder, frots floret, och för gammal värderad bekantskaps skull är det oss verkligen dubbelt ökärt att stapla ännu en misräkning på den gode Robert Berges bördiga af bittra författarerbaher. Men hvad vill ni man skall göra — äfven tidningsredaktörerna hafva sitt dryga lass!

En af Iduns läsare skriver till redaktionen, »utan allt skämt». försäkras han själf: »Till den nytta eder intressanta tidning hit tills beredt sina läsare, skulle vi, unga män vara högst tacksamma och betnjata, om Idun åtminstone för en kortare tid, om ej en längre, gäfvde oss ett antal af fotografier på unga, väl fostrade och förmögna flickor, ej så få från Stockholm och öfriga från olika delar af landet. Någon liten familjebiografi och — flickor af utsökt väl bör det vara! Mången ung man längtar verkligen efter en god bekantskap och ett godt hem, men det

är ofta ej så lätt att finna den attraherade — synnerligast så för bundna tjänstemän, ja, mängen annan också. Var därför god se till saken!»

Så långt brefskrifvaren! Äfven för vår egen del äro vi nu icke så litet nyfikna att förnimma, hvad männe de »attraherade» unga damerna själva kunna säga om förslaget? Vare sig det nu är ett skämtsamtt eller ett allvarligt skämt — sitt svar kan det väl förtjåna, och med det få våra läsarinne godhetsfull hjälp oss!

Alice. Sött är det öfver nog, men sattet — hvar finns sattet? Den kryddan är dock den allra nödvändigaste äfven för den andliga dieten.

G-r. Har sina förljånster, men ock stora ojämheter. Måhända — om ni vill se tiden an.

Ado. Införandet eller icke införandet får bero på konjunkturena i den oberäkneliga april.

Milis. Kanske, i »Hjälpredan». Sja transit. Få se, hvad vären kan bringa — för er som för oss!

En moder. Se svar till G-r här ofvan! Rädgifvarinna. Skulle ni ej något närmare vilja utveckla hvad ni egentligen menar med »lite trefligare» berättelser? Vi nästan misstänka, att det kunde bli — det »alla trefligaste»!

Nils Fundersam. Litteraturvärn, Gefetöser, Student 20, Maria Cordula och Ada, Snöfrid, Joppe Staaf, Gammal Alingsåsfru m. fl. göres bärmad vederligt, att nu är järmdrån öterkalligen och för sista gången fallen öfver det celebra »vikingspektaklet» i Iduns breflåda. Önskar den ärade claqueu hädan efter »framropa författaren», får det åtminstone bli på någon annan skådebana.

EXPEDITIONENS BREFLÅDA:

Hilda. Insänd 14 öre i frimärken, så erhålles det begärda arket.

Släktforskning
utföres af intresserad och därti öfvad prästman. Svar till »Genealog» under adress S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm.

Läs och märk!
Af alla ekmöbler fås de bästa från Ekmöbelfabriken i Nyköping. Begär prisurant.

Vykort
12 olika från Vadstena, Omberg och Alvastra, i vackraste utförande, franko mot 1 kr. i frimärken. Victor Janssons Bokh. i Vadstena.

Vykort
besvaras af »Marguerite», S:t Michel, Finland p. r.

Lektyr.

Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erjudas för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige portofritt:

Idun 1892	2: 25
Idun 1893 (nr 1 felas)	2: 25
Idun 1895 (julnumret oberäknadt)	2: 50
Idun 1896 (d:o d:o)	2: 50
Idun 1897 (d:o d:o)	3: —
Idun 1898 (med julnumret)	3: —
Idun 1899 (nr 92 och julnumret slut)	4: 50
Iduns julnummer 1894	0: 20
Iduns julnummer 1898	0: 50
Barngarderoben 1901 (12 nr)	1: 75
Kamraten 1894 (nr 19 felas)	1: 25
Kamraten 1896 (» 20 »)	1: 25
Kamraten 1897 (» 18 »)	1: 25
Kamraten 1898	1: 50
Kamraten 1899 (nr 1 felas)	1: 50
Kamraten 1901	2: —

Exp. af Idun.

Prima knypplade Vadstenaspetsar och finna näsduksbårder, samt knyppladynor, knypplappar, tråd, mönster, profiler och trädknappar erhålles om rekvisitioner insändas till Firma A. Ingelotz spetsknypplingsaffär, Vadstena. Prisbelönta såväl inom som utomlands. OBS! Spetsar tillhandahållas från 1 april äfven i Göteborg, Vasaplatsen 9.

Sundsvalls Enskilda Bank
2 A Kungsträdgårdsgatan 2 A.
Sparkasseränta 4 proc.

Kurser med grundlig undervisning i klädsömnad, tillklippning, profning, mönsteruttagning. Undervisning gifves af skicklig sömmerska. Eleven syr endast eget arbete. Lektionstid 11—3. Regeringsgatan 48, 1 tr. Selma Wahlgren.

LEDIGA PLATSER

Barnfröken, Lärarinnebefattning.

barnkär, pålitlig och ordentlig, erhåller i vår god plats å herrgård att sköta trenne barn, 6, 3, 2 år gamla. Goda rekommendationer fordras. Lön efter öfverenskommelse Svar till »Z.», Skärblackska p. r.

Bättre, gladlynt flicka, kunnig i handarbete, får plats i vår å större landtegen dom mot fritt vivre. Svar med fotografi till »Mor och son» under adress S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm, f. v. b.

En anspråkslös, pålitlig flicka, väl kunnig i hvarjehanda sömnad, får plats som sköterska å en tvåårig flicka. Löneanspråk och betyg m. m. under adr. »Gott hem», Saltsjöbaden.

Skolföreståndarinna.
Vid privat samskola på landet är föreståndarinneplatsen ledig till hösten. Elevantalet: 17 å 20. En medlärarinna. Skolan afser att bereda: gossar för inträde i 3:dje klassen af statens läroverk; flickor i 5:te klassen af flickskola. Svar med betyg och rekommendationer sändes märkt »Hösten 1902» under adr. S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm.

Barnkär lärarinna, hälst den som genomgått folkskoleseminarium, erhåller genast anställning vid privatskola i vacker kustort vid Östersjön om betyg och lönevilkor uppgifvas i bref till »T.» under adress S. Gumælii Annonnsbyrå. Fotografi önskligt.

Föreståndarinnebefattningen
vid Filipstads elementarskola för flickor är ledig från nästa läsår. Lönen f. n. 1,300 kr. Ansökningar, åtföljda af nödiga kompetenshandlingar och läkarebetyg, insändas före den 10 nästa april till K. O. TELLANDER, ordf. i skolans styrelse.

Vid Skara högre flickskola

är till ansökning ledig, att tillträda vid nästa hösttermins början, dels en vikarierande lärarinneplats, som eventuellt kan blifva ordinarie; undervisningskyldighet i matematik, naturlära och modersmålet; lön för den som genomgått högre lärarinneseminarier, eller däremot svarande kurs, 1,000 kronor; dels en lärarinneplats i huslig ekonomi; löneförhållanden: fri bostad med vedbrand, fria måltider i skolköket under pågående termin samt kontant tills vidare 500 kronor. Ansökningar, åtföljda af vederbörliga betyg samt läkareattest, böra till skolans styrelse insändas före den 15 nästa april. Skara den 10 mars 1902. Å skolstyrelsens vägnar: GUSTAF BRING.

Lärarinnebefattning.

Vid Köpings Elementarläroverk för flickor är en lärarinneplats i franska, engelska och modersmålet ledig att tillträda vid höstterminens början innevarande år. Lön: 1,200 kronor samt bidrag till pensionsafgift. Ansökningar, åtföljda af afgångsbetyg från Högre lärarinneseminarier jämte tjänstgörings- och läkarebetyg, insändas till styrelsen för läroverket före den 15 april. STYRELSEN.

Föreståndarinneplatsen vid Lindesbergs samskola

är till ansökan före den 15 inst. april ledig för vid högre lärarinneseminarium utexaminerad erfaren lärarinna med undervisningskyldighet i huvudsakligen i moderna språk eller matematik och mot ett årsarvode af 1,200 kronor, jämte bostad (2 rum) och vedbrand.

Vid samma läroverk och med samma ansökningstid är äfven plats ledig för likaledes från högre lärarinneseminarium utexaminerad lärarinna med undervisningskyldighet i matematik eller moderna språk och mot ett årsarvode af 1,000 kronor i ett för allt.

Båda platserna tillträdas med nästa läsårs början. Ansökningshandlingar sändas till Hofpredikanten Dr: C. V. Modin, Lindesberg, som meddelar vidare upplysningar. SAMSKOLANS STYRELSE.

Plats finnes för en bättre, barnkär flicka, att mot fritt vivre vara husmodern behjälplig. Svar till »Halmstads Tjänstekontor», Halmstad.

PLATSSÖKANDE

Bättre flicka, snäll och villig, söker plats å fint bildadt hem att gå frun tillhanda. Ej lön, blott fritt vivre och bli ansedd som familjemedlem. Svar »April», p. r. Sölvesborg.

En bättre flicka önskar plats i familj. En kunnig i handarbete och sömnad och villig att deltaga i skrifgöröml om så erfordras. Goda ref. Svar till »Pålitlig 1902», Iduns exp.

En ung flicka önskar medfölja en bättre dam till badort. Är något kunnig i kanning, klädningsömnad och finare handarbeten. Små lönepretentioner. Svar till »I. 1902», Iduns exp.

Ung, bildad flicka, söker plats i god familj att undervisa mindre barn. Är skicklig i tyska språket. Vackra betyg finnas. Svar till »E. L. T.», Iduns exp.

Ung flicka, fullt kunnig i sömnad, söker plats till våren som kammarjungfru eller för skötandet af garderoben, där större barn finnas. Svar märkt »Pålitlig» torde godhetsfullt insändas under adress Kuddby.

Husföreståndarinne- eller värddinneplats sökes af medelålders kompetent fruntimmer. Bästa referenser. Svar till »Karin M.», Treskog, Värmland.

20-årig tjänstemansdotter önskar god plats som hushållsbiträde under husmoder. Innehatt dylik och barnfrökenplats. Utför konstvärf. Svar »Dotter», Iduns exp.

Ung, anspråkslös flicka, som genomgått fullständigt elementarläroverk och handelskola, är kunnig i stenografi och maskinskrifning, önskar plats vid bruk eller engendom att undervisa mindre barn och hjälpa till med skrifgöröml. Svar till »K. A.», Iduns exp. f. v. b.

Plats som husföreståndarinna hos änkefru eller hushållsfröken i familj, sökes af bättre flicka, som förut innehatt dylika platser. Utmärkte rekommendationer och referenser. Önskar få anses som medlem af familjen. Svar till »29 år», Iduns exp.

Plats önskas

i godt och ordentligt hem för en 18-årig, gladlynt, frisk, mycket huslig flicka, van vid arbete och att »ta i» och som genomgått högre läroverk samt kurs i bokhålleri. Sök. är äfven kunnig i klädsömnad. Svar till »Rask och härdig», Iduns exp.

Ung, anspråkslös flicka, önskar den 1 april plats i familj som hjälp och sällskap. Betyg och rek. kunna företes. Svar till »Helga 20 år», Skara p. r.

Inackordering erjudes för flickor i en större prästgård på landet, naturskönt och friskt belägen. Svar till »N. N.», Ving.

Å f. d. Bloms Byrå

(föret innehafv. fr. E. Planius)
Klarbergsgatan 35. A. T. 153 67, förmedlas goda inackorderingar såväl i stad som på landet. Atager sig uthyrningar samt lämnar anvisning å rum, våningar och sommarvillor. Förmedlar platser m. m.

I prästhus

på landet kan inackordering i förening med god fostrande värd erhållas för 2 barn. Vidare genom Th. Tjäderens Byrå, Brunkebergstorg 12.

I Frösö prästgård i Jämtland

kunna 4 å 5 flickor erhålla konfirmationsundervisning under inst. sommar. Kursen börjar den 1 juli och beräknas räcka högst 6 veckor. Afgift, inberäknad inackordering, 100 kr. Anmälan önskas före den 15 maj. Frösö prästgård i mars 1902. J. O. EDSTRÖM.

Förlofvad flicka

önskar i treflig familj till moderat pris grundligt lära hushåll. Hufvudviktlägges, utom vid kunskapers ernående, vid ett behagligt familjelif. Svar med prisuppgift och öfriga upplysningar torde under signatur »Jeanne fille» ställas till Tidningen Hallands Annonskontor, Halmstad.

God inackordering vid det naturskönt belägna Barkarby vid Drottningholm. Hög och hälsosam luft. Gården omgifven af barrskog och stor trädgård. Lätta kommunikationer. Emottagas från den 1 april bättre herrar och damer samt familjer. Allmänna telefon Drottningholm 17.

En medelålders änkefru, med ett trefligt hem, frågar om någon förmögen dam, ålder 35—40 år, enkel och snäll samt med angenämt sätt, skulle vilja inackordera sig hos honom, för att å ömse sidor bereda trefnad och sällskap. Önskar med närmare upplysningar i bref till »Alexis», Tidningskontoret Karlavägen 6.

En anspråkslös, bättre flicka, önskar plats i prästhus eller större gård, för att lära hushåll samt allt som hör till ett ordnat hem. Svar med prisuppgift till »Skånska», Östra Ljungby p. r.

Flickor mottagas till konfirmering under fem veckor i sommar i ung prästfamilj. Friskt och naturskönt läge. Svar till »Prästfamilj» under adress S. Gumælii Annonnsbyrå, Stockholm. Inackordering för några unga damer och herrar, kan erhållas å en egendom belägen vid sjö och park i härlig trakt af Småland. Pris för dam 65 kr., för herre 75 kr. pr månad. Adr. »X. Y. Z.», Moheda.

Andersson
St. Pauls g. 34. 77

Pellerin's Margarin
är bäst!

Sparkasseräkning

4 proc. ränta.
Nordiska Kreditbanken
1 Drottninggatan 1
Mynttorget 4 Drottninggatan 102
Hornsgatan 52.

fås — till hushållsbruk — äfven i 5 kg. originalpåsar med bruksanvisning.

Musikinstrument och strängar af alla slag levereras direkt från fabriken till billigaste priser under garanti.

Ernst Reinh. Voigt
Markneukirchen J. 38, Sachsen.
Kataloger på danska språket gratis och franko. Messingssexetter af tyska och svenska modeller

Högstedt & C:o

32 Regeringsgatan 32
— Stockholm —
Specialitet:
Bordeaux- & Bourgogne-viner.
Billiga priser.

Af alla Munvatten är
S:t Erik's
Extra koncentrerade
ASEPTOL
det starkaste Antisepticum; med angenäm, kylande smak.
Pris 2 Kr. fl. Begär alltid Extra koncentrerad Aseptol.
S:t Eriks Tekn. Fabrik, Stockholm.

Capsuloids har kvallteten och den noga kvantiteten af järn som blodet dagligen kan absorbera.

Capsuloids
frambringa en rikedom på nytt friskt blod, hvarigenom de förmå att bota anemi, bleksot, dålig matsmältning och förstoppning och alla andra sjukdomar, som härröra sig från en försvagad blodkonsistens.
Till Capsuloid Comp. 20/12 1901. Jag har intagit 4 1/2 ask Capsuloids och finner nu att det ständiga springandet upp och ned i trappan icke längre irriterar mig det minsta, ehuru jag såsom hotellpassare är strängt upptagen från kl. 7 på morgonen till midnatt och sällan får vistas i friska luften. Då Capsuloids så betydligt stärkt mina krafter, skall jag fortfarande bruka dem, till dess jag återvunnit en fullkomligt frisk ansiktsfärg.
Hôtel Rydberg, Stockholm.
WILHELM HENCK.
Capsuloids erhållas å alla apotek å kr. 2,50 pr ask. Enda fabrik Capsuloid Company, 31 Snow Hill, London.

De bästa sidentygerna
Nyheter i största urval direkt från fabriken.
E. Spinner & C:ie, Zürich
(förr J. Zürrers sidenfabrik).

erhåller man af förstklassigt råmaterial i solida färger. Den, som önskar ett godt, hållbart sidentyg, torde rekvrirera provfer från den gamla väl renommerade Sidenfirman

NYHET!
BOLINDERS
nya spisar
Patent- och Mönsterskydd.
Härmed vilja vi fästa allmänhetens uppmärksamhet vid att vi nu utsläppt i marknaden en serie spisar, tillverkade efter helt och hållet nya modeller och med ny utstyrel.
Dessa våra nya spisar erbjuder många väsentliga fördelar och rekommenderas till alla, som sätta värde på en praktisk, prydlig och väl funktionerande spis. Spisarne kunna eldas med ved, kol eller torf.

J. & C. G. Bolinders Mek. Verkst. A.-B., Stockholm

Allm. telefon: 8 68, 47 35, 47 36. Rikstelefon 1 79.

Olaus Olesons Kolimport-Aktiebolag
etableradt i Stockholm 1880.

1:a Anthracit.
Hushållskol. Cokes. Briketter.

Hernösands Ensk. Bank
Kungsträdgårdsgatan 16.
Sparkasseräkning — Kassafack
från 15 kronor för år.
Värdehandlingar mottagas till förvaring och förvaltning af Notariatsafdelningen.

F. UHNER & C:o,
15 Birger Jarlsgatan 15,
slutförsälja tills vidare hela lagret af
Möbeltyger, Mattor, Gardiner etc.
OBS.! Delvis under inköpspris.

STOMATOLTANDBORSTEN
är böjd efter käkbågen.
Borsta tänderna i deras längdriktning.
Stomatoltandborsten. En vanlig tandborste.
Afstånden mellan de längre borsten äro afpassade efter tändernas bredd, hvarför Stomatoltandborsten också äger förmåga att intränga mellan och rengöra tändernas beröringsytter, hvilka som bekant lättast angripas af tandröta.

Lundby Skönfärgeri och Kem. Tvättanstalt, Göteborg,
behandlar allt till Herr-, Dam- och Barn-garderoben hörande, samt andra i ett hem förekommande persedlar, såsom dukar, täcken, filter, portier, möbel- och andra tyger m. m. Herrkostymer lagas m. m. om så önskas. Eget skrädderi. Insändan direkt eller till ombud edra plagg, som tvättas kemiskt, färgas m. m. fort, väl och billigt. Tidsenlig, ny metod.
OBS.! Enda anstalt i Sverige, hvilken som specialité uteslutande arbetar med kemisk tvätt och konstfärgning.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.
Stenkol, Cokes
Anthracit
Carré-Briketter.
Kontor:
Rikst. 4 27 22 Skeppsbron 22 22 88
22 20 5 Strandvägen 5 60 19
20 12 1 Parmmätaregatan 1 61 98

Salubrin.

Försök Salubrin! Det är känt och använt inom hela landet, men Ni torde knappast kunna finna någon, som, om han på ändamålsenligt sätt använt det, icke funnit sina förhoppningar om dess välgörande verkningar öfverträffade, vare sig han använt det till särbehandling eller mot andra yttre skador, mot blodstockningar och inflammationer, mot hosta, för toalett-ändamål eller något annat i beskrifningen angifvet syfte.
Salubrin tillhandahålles i parfym-, speceri- och färgaffärer. Partilager hos Geijer & Co, Stockholm.

Man mår aldrig väl

af oblandadt kaffe, som alldeles förstör Eder, hvarför man alltid bör blanda det med **Stockholms Kaffe-Aktiebolags** berömda **Intubikaffe**, som gör kaffet godt, hälsosamt, välsmakande, ytterst drygt och billigt samt förhindrar kaffeförgiftning.
Paketer å 25 och 10 öre i alla speceri- och diverseaffärer. OBS. att firmans namn, **Stockholms Kaffe Aktiebolag**, är tryckt å alla paket, ty endast dessa äro verkligt äkta.

Sommarbostad.

Vid Rönninge järnvägsstation finnes att hyra en särdeles vackert och väl belägen möblerad våning om 3 eller möjligen 4 rum och kök, skänkrum, skafferi och källare, passande för mindre familj. Stor, öppen veranda. Närmare upplysningar å Iduns exp., kassakontoret, Allm. Tel. 61 47 eller Allm. Tel. Rönninge n:r 10.

DORSIN,

ett enastående polérmedel för renoverande af alla slag polerade och lackerade föremål, där glansen genom ålder och nötning gått förlorad. Lämnar verklig, varaktig polityrglans, utan fettbeläggning. Ej att förväxla med hitills utbudna s. k. polérmedel. Erhålles hos färg- och materialhandlare samt i parti hos fabrikanterna **Dorch, Bäcksin & C:os Aktiebolag, Göteborg och Stockholm.**
Profllaskor till landsorten mot 1 kr. i frimärken.

50 st. de vackraste vybrefkort från Ericssonmonumentet, E. G. Geijers födelsehem, Tegnerummet i Råmen m. fl. för tillsammans 3 kronor, mot förut insänd likvid.
Priskurant å vykortsalbum tillhandahålles på begäran.
Vybrefkort besvaras fränkerade mot 15 öre i frimärken.
Bronellska Bokhandeln, Filipstad.

BRAI BILLIGT!
Promenaddräkter (Jaquett och Kjol) efter beställning af utm. goda varma tyger från 35 kr. i ett för allt.
FRU ÖRNS ATELIER,
19 Tunnelgatan.
Obs.! Bal- och Supédräkter. Väckänd, eleg. stil.
Metallfabriksaktiebolaget
C. C. SPORRONG & C:o
23 Regeringsgatan 23
STOCKHOLM
Utför: förgyllning, försilfring, förnickling samt renovering af antika och moderna metallarbeten.

Aktiebolaget Stockholms Diskontobank,

Hufvudkontor: Regeringsgat. 1,
Afdelningskontor: Hötorget 8.
Högsta depositionsränta ... 4 1/2 %
Sparkasseränta 4 %
Checkräkningsränta 2 %
Kreditvänta 5 %

Sydsvenska Kredit-Aktie-Bolaget,
Stockholm, 17 Fredsgatan 17.
Afdelningskontor Göteborg 31.
(Fonder kr. 4,565,000)

Deposition 4 %
Kapitalräkning 4 %
Sparkasseräkning 4 %
Upp- & Afskrifning ... 2 %
Kassafack å 15, 20 och 25 kr.

Bankaktiebolaget
Stockholm—Öfre Norrland,
6 Drottninggatan 6.
Hushållräkning 4 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Göteborgs Enskilda Bank

Brunkebergstorg 12.
Sparkasseränta 4 proc.

Inteckningsbolaget.

Högsta depositionsränta..... 4 %
Kapitalräkningsränta 4 %
Sparkasseränta (vid afdelningskontoret) 4 %

Pallas Hotell

37 Klarabergsgatan 37
Rikstel. 44 83. Allm. Tel. 60 41.
Rekommenderar 30 väl möblerade rum, elektrisk belysning och nutidens alla bekvämligheter. Betjening möter vid alla tåg.
Knut Fagerström

Sibbe Malmbergs Fotografateljier

6 Barnhusgatan 6
Artistiskt utförda porträttförstorningar m. m. Allm. tel. 164 27.

Eleganta visitkort

Iduns Kungl. Hofboktryckeri

12 Stora Vattugatan 12.

MARKIGER PERSIENNER TÄLT, FLAGGOR PRESENNINGAR SEGELDUK HÄSTTÄCKEN MATTOR
P. ERICSSON & CO
Hufvudkontor: GÖTEBORG
Filialkontor: STOCKHOLM